

Europeiska unionens officiella tidning

C 282

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofjärde årgången

24 september 2011

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2011/C 282/01	Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 269, 10.9.2011	1
---------------	---	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2011/C 282/02	Mål C-308/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 20 juni 2011 — Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH mot John O. Butler GmbH	2
2011/C 282/03	Mål C-310/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 20 juni 2011 — Grattan plc mot The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs	2

SV

Pris:
4 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 282/04	Mål C-321/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil de A Coruña (Spanien) den 28 juni 2011 — Germán Rodríguez Cachafeiro och María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor mot Iberia Líneas Aéreas de España S.A.	3
2011/C 282/05	Mål C-323/11: Talan väckt den 22 juni 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Danmark	3
2011/C 282/06	Mål C-324/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Legfelsőbb Biróság (Ungern) den 29 juni 2011 — Gábor Tóth mot Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, efterföljaren till Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kiheleyezett Hatósági Osztály	3
2011/C 282/07	Mål C-331/11: Talan väckt den 30 juni 2011 — kommissionen mot Slovakien	4
2011/C 282/08	Mål C-334/11: Överklagande ingett den 29 juni 2011 av Lancôme parfums et beauté & Cie av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 14 april 2011 i mål T-466/08, L Lancôme parfums et beauté & Cie mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Focus Magazin Verlag GmbH	4
2011/C 282/09	Mål C-348/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance de Paris (Frankrike) den 4 juli 2011 — Thomson Sales Europe SA mot Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)	5
2011/C 282/10	Mål C-349/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 4 juli 2011 — Auditeur du travail mot Yangwei SPRL	5
2011/C 282/11	Mål C-350/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 4 juli 2011 — Argenta Spaarbank NV mot Belgische Staat	6
2011/C 282/12	Mål C-351/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 4 juli 2011 — KGH Belgium NV mot belgiska staten	6
2011/C 282/13	Mål C-354/11 P: Överklagande ingett den 6 juli 2011 av Maurice Emram av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 10 maj 2011 i mål T-187/10, Emram mot harmoniseringsbyrån	7
2011/C 282/14	Mål C-355/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna) den 6 juli 2011 — G. Brouwer mot Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie	8
2011/C 282/15	Mål C-360/11: Talan väckt den 8 juli 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien	8
2011/C 282/16	Mål C-361/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Haarlem (Nederländerna) den 8 juli 2011 — Hewlett-Packard Europe BV mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat	9
2011/C 282/17	Mål C-362/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira (Portugal) den 8 juli 2011 — Serafim Gomes Oliveira mot Lusitânia — Companhia de Seguros, S.A.	9

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 282/18	Mål C-365/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Portugal) den 8 juli 2011 — João Nuno Esteves Coelho dos Santos mot TAP Portugal 10	10
2011/C 282/19	Mål C-367/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 11 juli 2011 — Déborah Prete mot Office national de l'emploi 10	10
2011/C 282/20	Mål C-368/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italien) den 11 juli 2011 — brottmål mot Raffaele Arrichiello 11	11
2011/C 282/21	Mål C-369/11: Talan väckt den 12 juli 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien 11	11
2011/C 282/22	Mål C-371/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Gent (Belgien) den 13 juli 2011 — Punch Graphix Prepress Belgium NV mot Belgische Staat 11	11
2011/C 282/23	Mål C-372/11 P: Överklagande ingett den 14 juli 2011 av Power-One Italy SpA av den dom som tribunalen meddelade den 24 maj 2011 i mål T-489/08, Power-One Italy SpA mot Europeiska kommissionen 12	12
2011/C 282/24	Mål C-374/11: Talan väckt den 13 juli 2011 — Europeiska kommissionen mot Irland 13	13
2011/C 282/25	Mål C-375/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 15 juli 2011 — Belgacom SA, Mobistar SA och KPN Group Belgium SA mot État belge 13	13
2011/C 282/26	Mål C-384/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel (Belgien) den 19 juli 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd. mot Belgische Staat (Belgiska staten), övrig part: Syral Belgium NV 14	14
2011/C 282/27	Mål C-392/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 25 juli 2011 — Field Fisher Waterhouse LLP mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs 14	14
2011/C 282/28	Mål C-393/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 25 juli 2011 — Autorità per l'energia elettrica e il gas mot Antonella Bertazzi m.fl. 15	15
2011/C 282/29	Mål C-396/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Constanța (Rumänien) den 27 juli 2011 — brottmål mot Ciprian Vasile Radu 15	15

Tribunalen

2011/C 282/30	Mål T-264/09: Tribunalens beslut av den 30 juni 2011 — Tecnoprocess mot kommissionen och Marockos delegation vid unionen (Passivitetstalan — Anmodan att vidta åtgärder — Avvisning — Skadeståndstalan — Orsakssamband — Skada — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund) 17	17
2011/C 282/31	Mål T-275/09: Tribunalens beslut av den 4 juli 2011 — Sepracor Pharmaceuticals mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Humanläkemedel — Det verksamma ämnet eszopiklon — Godkännande för försäljning — Det nya verksamma ämnets kvalitet medges ej — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Avvisning) 17	17

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 282/32	Mål T-351/09: Tribunalens beslut av den 7 juli 2011 — Acetifico marcello de Nigris mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Registrering av en beteckning som skyddad geografisk beteckning — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Avvisning)	17
2011/C 282/33	Mål T-367/09: Tribunalens beslut av den 30 juni 2011 — Tecnopress mot kommissionen (Passivitetstalan — Anmodan att vidta åtgärder — Uppenbart att talan ska avvisas — Skadeståndstalan — Orsakssamband — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	18
2011/C 282/34	Mål T-403/09: Tribunalens beslut av den 30 juni 2011 — Tecnoprocess mot kommissionen (Skadeståndstalan — Obehörig vinst — Ansökan genom vilken talan väckts — Formkrav — Avvisning) ...	18
2011/C 282/35	Mål T-454/09 P: Tribunalens beslut av den 28 juni 2011 — van Arum mot parlamentet (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Betygsättning — Betygsrapport — Betygsförfarandet för år 2005 — Uppenbart att överklagandet delvis inte kan tas upp till prövning och delvis är ogrundat)	18
2011/C 282/36	Mål T-4/10: Tribunalens beslut av den 30 juni 2011 — Al Saadi mot kommissionen (Sökandens bortgång — Rättsinnehavare har inte övertagit talan — Anledning saknas att döma i saken)	19
2011/C 282/37	Mål T-13/10: Tribunalens beslut av den 14 juli 2011 — Goutier mot harmoniseringsbyrån — Rauch (ARANTAX) (Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)	19
2011/C 282/38	Mål T-252/10: Tribunalens beslut av den 30 juni 2011 — Cross Czech mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Sjätte ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration — Skrivelse i vilken fastställs de slutsatser som dras i revisionsberättelse och upplyses om det fortsatta förfarandet — Skrivelsen är av avtalsrättslig natur och utgör inte ett beslut — Avvisning)	19
2011/C 282/39	Mål T-366/10 P: Tribunalens beslut av den 15 juli 2011 — Marcuccio mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Ersättning för ersättningsgilla rättegångskostnader — Invändning om parallell talan — Förfarandefel — Rätten till försvar — Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan upptas till prövning och i övriga delar är ogrundat)	20
2011/C 282/40	Mål T-393/10 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 13 april 2011 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Kommissionens beslut att ålägga böter — Bankgaranti — Begäran om uppskov med verkställigheten)	20
2011/C 282/41	Mål T-398/10 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 15 juli 2011 — Fapricela mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Kommissionens beslut att ålägga böter — Bankgaranti — Begäran om uppskov med verkställigheten — Ekonomisk skada — Särskilda omständigheter föreligger inte — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	20
2011/C 282/42	Mål T-450/10 P: Tribunalens beslut av den 18 juli 2011 — Marcuccio mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Rimlig frist för att ansöka om ersättning — Försening — Uppenbart att överklagandet delvis ska avvisas och delvis ska ogillas)	21

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 282/43	Mål T-451/10: Tribunalens beslut av den 21 juli 2011 — Fuchshuber Agrarhandel mot kommissionen (Talan om skadestånd — Gemensam jordbrukspolitik — Stående anbudsinfordringar för försäljning av spannmål på gemenskapsmarknaden — Kommissionens kontrollbefogenheter — Klar överträdelse av en bestämmelse genom vilken enskilda tillerkänns rättigheter — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	21
2011/C 282/44	Mål T-142/11: Tribunalens beslut av den 6 juli 2011 — SIR mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Särskilda restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Elfenbenskusten — Strykning av de aktuella personerna från förteckningen — Talan om ogiltigförklaring — Anledning saknas att döma i saken)	21
2011/C 282/45	Mål T-160/11: Tribunalens beslut av den 6 juli 2011 — Petroci mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Särskilda restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Elfenbenskusten — Borttagning av de berörda personerna från förteckningen — Talan om ogiltigförklaring — Anledning saknas att döma i saken)	22
2011/C 282/46	Mål T-187/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 14 juli 2011 — Trabelsi m.fl. mot rådet (Interimistiskt förfarande — Gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien — Frysning av tillgångar — Ansökan om uppskov med verkställigheten och interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	22
2011/C 282/47	Mål T-213/11 P(I): Beslut av tribunalens ordförande av den 15 juli 2011 — Personalföreträdarna vid EIB m.fl. mot Bömcke (Överklagande — Personalmål — Ansökan om intervention vid personaldomstolen — Beräkning av frist — För sent ingiven ansökan)	23
2011/C 282/48	Mål T-292/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 29 juli 2011 — Cemex m.fl. mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Begäran om upplysningar — Artikel 3 i förordning (EG) nr 1/2003 — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	23
2011/C 282/49	Mål T-293/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 29 juli 2011 — Holcim (Deutschland) och Holcim mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Begäran om upplysningar — Artikel 18.3 i förordning (EG) nr 1/2003 — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	23
2011/C 282/50	Mål T-296/11 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 29 juli 2011 — Cementos Portland Valderrivas mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Begäran om upplysningar — Artikel 18.3 i förordning (EG) nr 1/2003 — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	24
2011/C 282/51	Mål T-302/11 R: Tribunalens beslut av den 29 juli 2011 — HeidelbergCement mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Begäran om upplysningar — Artikel 18.3 i förordning (EG) nr 1/2003 — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	24
2011/C 282/52	Mål T-317/11 P: Överklagande ingett den 14 juni 2011 av Ioannis Vakalis av den dom som personaldomstolen meddelade den 13 april 2011 i mål F-83/10, Vakalis mot kommissionen	24
2011/C 282/53	Mål T-340/11: Talan väckt den 23 juni 2011 — Régie Networks och NRJ Global mot kommissionen	25

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 282/54	Mål T-359/11: Talan väckt den 7 juli 2011 — Makhlouf mot rådet	25
2011/C 282/55	Mål T-364/11: Talan väckt den 12 juli 2011 — Arla Foods mot harmoniseringsbyrån — Artax (Lactofree)	26
2011/C 282/56	Mål T-365/11 P: Överklagande ingett den 5 juli 2011 av AO av det beslut som personaldomstolen meddelade den 4 april 2011 i mål F-45/10, AO mot kommissionen	27
2011/C 282/57	Mål T-367/11: Talan väckt den 4 juli 2011 — Lyder Enterprises mot växtsortsmyndigheten — Liner Plants NZ (1993) (Southern Splendour)	28
2011/C 282/58	Mål T-368/11: Talan väckt den 8 juli 2011 — Polyelectrolyte Producers Group m.fl. mot kommissionen	28
2011/C 282/59	Mål T-369/11: Talan väckt den 5 juli 2011 — Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon mot kommissionen m.fl.	29
2011/C 282/60	Mål T-380/11: Talan väckt den 15 juli 2011 — Palirria Souliotis mot kommissionen	29
2011/C 282/61	Mål T-382/11: Talan väckt den 15 juli 2011 — Pigui mot kommissionen	30
2011/C 282/62	Mål T-383/11: Talan väckt den 21 juli 2011 — Makhlouf mot rådet	30
2011/C 282/63	Mål T-384/11: Talan väckt den 22 juli 2011 — Safa Nicu Sepahan mot rådet	31
2011/C 282/64	Mål T-385/11: Talan väckt den 21 juli 2011 — BP Products North America mot rådet	32
2011/C 282/65	Mål T-387/11: Talan väckt den 22 juli 2011 — Nitrogénművek Vegyipari mot kommissionen	32
2011/C 282/66	Mål T-388/11: Talan väckt den 22 juli 2011 — Deutsche Post mot kommissionen	33
2011/C 282/67	Mål T-389/11: Talan väckt den 18 juli 2011 — Guccio Gucci mot harmoniseringsbyrån	34
2011/C 282/68	Mål T-393/11: Talan väckt den 26 juli 2011 — Masottina mot harmoniseringsbyrån	35
2011/C 282/69	Mål T-395/11: Talan väckt den 26 juli 2011 — Elti mot Europeiska unionens delegation i Montenegro	35
2011/C 282/70	Mål T-397/11: Talan väckt den 26 juli 2011 — Symfiliosi mot FRA	36
2011/C 282/71	Mål T-399/11: Talan väckt den 29 juli 2011 — Banco Santander och Santusa mot kommissionen	36
2011/C 282/72	Mål T-400/11: Talan väckt den 29 juli 2011 — Altadis mot kommissionen	37

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 282/73	Mål T-401/11 P: Överklagande ingett den 27 juli 2011 av Livio Missir Mamachi di Lusignano av den dom som personaldomstolen meddelade den 12 maj 2011 i mål F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano mot kommissionen	38
2011/C 282/74	Mål T-402/11: Talan väckt den 29 juli 2011 — Preparados Alimenticios del Sur mot kommissionen	39
2011/C 282/75	Mål T-405/11: Talan väckt den 29 juli 2011 — Axa Mediterranean mot Europeiska kommissionen	40
2011/C 282/76	Mål T-406/11: Talan väckt den 29 juli 2011 — Prosegur Compañía de Seguridad mot Europeiska kommissionen	40
2011/C 282/77	Mål T-407/11: Talan väckt den 26 juli 2011 — SRF mot rådet	41
2011/C 282/78	Mål T-412/11: Talan väckt den 28 juli 2011 — Maharishi Foundation Ltd mot harmoniseringsbyrån	41
2011/C 282/79	Mål T-418/11 P: Överklagande ingett den 3 augusti 2011 av Carlo De Nicola av den dom som personaldomstolen meddelade den 28 juni 2011 i mål F-49/10, De Nicola mot EIB	42
2011/C 282/80	Mål T-419/11: Talan väckt den 29 juli 2011 — Ellinika Touristika Akinita mot kommissionen	43
2011/C 282/81	Mål T-421/11: Talan väckt den 6 augusti 2011 — Qualitest FZE mot rådet	44
2011/C 282/82	Mål T-424/11: Talan väckt den 4 augusti 2011 — Cementos Molins mot kommissionen	44
2011/C 282/83	Mål T-425/11: Talan väckt den 3 augusti 2011 — Republiken Grekland mot kommissionen	45
2011/C 282/84	Mål T-426/11: Talan väckt den 1 augusti 2011 — Maharishi Foundation mot harmoniseringsbyrån	46
2011/C 282/85	Mål T-429/11: Talan väckt den 4 augusti 2011 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria mot kommissionen	46
2011/C 282/86	Mål T-430/11: Talan väckt den 4 augusti 2011 — Telefónica mot kommissionen	47
2011/C 282/87	Mål T-431/11: Talan väckt den 4 augusti 2011 — Iberdrola mot kommissionen	47
2011/C 282/88	Mål T-434/11: Talan väckt den 3 augusti 2011 — Europäisch-Iranische Handelsbank mot rådet	48
2011/C 282/89	Mål T-173/10: Tribunalens beslut av den 14 juli 2011 — Apotheke DocMorris mot KHIM	48

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 282/90	Mål T-196/10: Tribunalens beslut av den 14 juli 2011 — Apotheke DocMorris mot Harmoniseringsbyrån (Återgivning av ett grönt och vitt kors)	49
2011/C 282/91	Mål T-491/10: Tribunalens beslut av den 12 juli 2011 — SNCF mot harmoniseringsbyrån — Infotrafic (infotrafic)	49
Personaldomstolen		
2011/C 282/92	Mål F-46/09: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 5 juli 2011 — V mot parlamentet (Personalmål — Kontraktsanställd — Anställningsvillkor — Fysisk lämplighet — Läkundersökning som är ett villkor för anställning — Skydd för enskilda personer med avseende på behandlingen av personuppgifter — Medicinsk sekretess — Överföring av medicinska uppgifter mellan institutionerna — Rätten till respekt för privatliv)	50
2011/C 282/93	Mål F-116/10: Personaldomstolens dom av den 20 juli 2011 — Gozi mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Biståndsskyldighet — Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna — Ersättning för advokatkostnader uppkomna under ett brottmålsförfarande i en nationell domstol)	50
2011/C 282/94	Mål F-73/10: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 5 juli 2011 — Coedo Suárez mot rådet (Personalmål — Tjänstemän — Skadeståndstalan — Tyst avslag av begäran om ersättning, följt av ett uttryckligt beslut om avslag av nämnda begäran — Föregående klagomål angående det tysta avslaget har anförts för sent — Avvisning)	50
2011/C 282/95	Mål F-38/11: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 5 juli 2011 — Alari mot parlamentet (Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet år 2009 — Övergång mellan institutioner under det befordringsförfarande i vilket tjänstemannen skulle ha befordrats vid sin ursprungliga institution — Behörig institution för att besluta om befordran för den tjänsteman som har övergått till en ny institution)	51
2011/C 282/96	Mål F-41/11: Talan väckt den 19 juli 2011 — ZZ mot kommissionen	51
2011/C 282/97	Mål F-66/11: Talan väckt den 12 juli 2011 — ZZ mot kommissionen	51
2011/C 282/98	Mål F-68/11: Talan väckt den 15 juli 2011 — ZZ mot kommissionen	52
2011/C 282/99	Mål F-69/11: Talan väckt den 20 juli 2011 — ZZ mot revisionsrätten	52
2011/C 282/100	Mål F-70/11: Talan väckt den 21 juli 2011 — ZZ mot kommissionen	52
2011/C 282/101	Mål F-73/11: Talan väckt den 25 juli 2011 — ZZ mot kommissionen	53
2011/C 282/102	Mål F-31/07: Personaldomstolens beslut av den 19 juli 2011 — Putterie mot Kommissionen	53

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

(2011/C 282/01)

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 269, 10.9.2011

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 252, 27.8.2011

EUT C 238, 13.8.2011

EUT C 232, 6.8.2011

EUT C 226, 30.7.2011

EUT C 219, 23.7.2011

EUT C 211, 16.7.2011

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 20 juni 2011 — Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH mot John O. Butler GmbH

(Mål C-308/11)

(2011/C 282/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH

Motpart: John O. Butler GmbH

Tolkningsfrågor

1. Kan begreppet "farmakologisk verkan" i den mening som avses i artikel 1.2 b i direktiv 2001/83/EG ⁽¹⁾ i dess lydelse enligt direktiv 2004/27/EG ⁽²⁾ definieras mot bakgrund av de under ledning av Europeiska kommissionen utarbetade riktlinjerna för avgränsning av läkemedel och medicintekniska produkter "Medical Devices: Guidance document", enligt vilka farmakologisk verkan förutsätter en växelverkan mellan molekylerna i den ifrågakvarande substansen och en cellulär del, vanligtvis kallad receptor, som antingen leder till en direkt reaktion eller som blockerar reaktionen med ett annat reagens?
2. För det fall den första frågan ska besvaras jakande: Förutsätter begreppet "farmakologisk verkan" en växelverkan mellan molekylerna i den ifrågakvarande substansen och celler hos användaren, eller är det tillräckligt med en växelverkan mellan den ifrågakvarande substansen och celler som inte utgör en del av människokroppen?
3. För det fall att den första frågan ska besvaras nekande eller att ingen av de ovan i fråga 2 föreslagna definitionerna är tillämpliga, vilken definition ska då tillgripas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, s. 67).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EG av den 31 mars 2004 om ändring av direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EUT L 136, s. 34).

Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 20 juni 2011 — Grattan plc mot The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-310/11)

(2011/C 282/03)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Grattan plc mot

Motpart: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Tolkningsfrågor

Tillerkänns en beskattningsbar person, vad avser perioden före den 1 januari 1978, en direkt tillämplig rätt enligt artikel 8 a i rådets andra direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 ⁽¹⁾ och/eller principen om skatteneutralitet och principen om likabehandling, att med retroaktiv verkan sätta ned beskattningsunderlaget för en leverans av varor när mottagaren av leveransen efter det att den ägt rum erhåller kredit från leverantören, vilken mottagaren antingen kan välja att ta ut som kontant betalning, eller som kredit som kan dras av från det belopp som mottagaren är skyldig leverantören för den leverans av varor till mottagaren som redan ägt rum?

⁽¹⁾ Rådets andra direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: struktur och tillämpningsförfaranden (EGT 71, s. 1303).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil de A Coruña (Spanien) den 28 juni 2011 — Germán Rodríguez Cachafeiro och María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor mot Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Mål C-321/11)

(2011/C 282/04)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil de A Coruña

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Germán Rodríguez Cachafeiro och María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor

Svarande: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Tolkningsfråga

Kan begreppet nekad ombordstigning i artikel 2 j, jämförd med artiklarna 3.2 och 4.3 i förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾, omfatta en situation där ett flygbolag nekar passagerare att stiga ombord på grund av att den första flygning som ingår i deras biljett har blivit försenad på flygbolagets förskyllan, och flygbolaget felaktigt förutsatt att passagerarna inte skulle hinna i tid till den andra flygningen och därför upplåtit deras platser till andra passagerare?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Talan väckt den 22 juni 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Danmark

(Mål C-323/11)

(2011/C 282/05)

Rättegångsspråk: danska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: I. Hadjiyiannis och U. Nielsen)

Svarande: Konungariket Danmark

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Danmark har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁽¹⁾ av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpo-

litikens område genom att inte senast den 22 december 2009 anta slutgiltiga förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt och genom att inte senast den 22 mars 2010 inge kopia av dessa till kommissionen, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

— förplikta Konungariket Danmark att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 13.1, 13.2 och 13.6 i direktivet föreskrivs att medlemsstaterna senast den 22 december 2009 ska anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa direktivet, och att de ska tillställa kommissionen en kopia av dessa senast den 22 mars 2010.

Eftersom kommissionen inte har tillgång till några andra uppgifter som ger den möjlighet att fastställa att nödvändiga bestämmelser antagits, måste den utgå ifrån att Danmark ännu inte har antagit dessa bestämmelser och därmed har åsidosatt sina skyldigheter enligt direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 327 av den 22.12.2000, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Legfelsőbb Biróság (Ungern) den 29 juni 2011 — Gábor Tóth mot Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, efterföljaren till Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(Mål C-324/11)

(2011/C 282/06)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Legfelsőbb Biróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gábor Tóth

Motpart: Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, efterföljaren till Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

Tolkningsfrågor

1. Åsidosatts principen om skatteneutralitet (artikel 9 i rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾) om ett gemensamt system för mervärdesskatt) genom en rättslig tolkning som utesluter rätten till avdrag för mottagaren av en faktura när utställaren av denna faktura fått sitt tillstånd för enskild näringsidkare indraget av behörig kommunal tjänsteman innan avtalet fullgjordes eller fakturan utställdes?

2. Kan det faktum att den enskilde näringsidkare som utställt fakturan inte har redovisat vilka arbetstagare denne anlitar (varför dessa således arbetar "svart") — och skattemyndigheten därför konstaterat att nämnda näringsidkare "inte har några redovisade anställda" — innebära att fakturamottagaren inte har rätt till avdrag, med beaktande av principen om skatteneutralitet?
3. Kan fakturamottagaren anses ha handlat vårdslöst när denne inte har undersökt huruvida det funnits ett rättsligt förhållande mellan de arbetstagare som arbetade på byggarbetsplatsen och fakturautställaren, och inte heller har undersökt huruvida den senare har uppfyllt sin skattemässiga redovisningskyldighet eller andra skyldigheter avseende dessa arbetstagare? Kan detta beteende anses utgöra en objektiv omständighet som visar att fakturamottagaren kände till, eller borde ha känt till, att denne deltog i ett mervärdesskattebedrägeri?
4. Kan, mot bakgrund av principen om skatteneutralitet, den nationella domstolen beakta tidigare omständigheter när dess helhetsbedömning föranleder den att dra slutsatsen att den ekonomiska transaktionen inte har ägt rum mellan de personer som anges i fakturan?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Talan väckt den 30 juni 2011 — kommissionen mot Slovakien

(Mål C-331/11)

(2011/C 282/07)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Margheli och A. Tokár)

Svarande: Republiken Slovakien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- förklara att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser enligt artikel 14.1 a–c i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (¹) genom att tillåta att deponin Žilina — Považský Chlmec drevs utan någon omställningsplan och utan att det fattats något definitivt beslut om huruvida driften skulle få fortsätta på grundval av den godkända omställningsplanen, och
- förplikta Republiken Slovakien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Deponin Žilina — Považský Chlmec är i drift utan att någon omställningsplan har lagts fram och utan att eventuella anpassningar godkännts på grundval av omställningsplanen. Kommissionen begär följaktligen att domstolen ska förklara att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser enligt artikel 14.1 a–c i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall genom att tillåta att deponin Žilina — Považský Chlmec drevs utan någon omställningsplan och utan att det fattats något definitivt beslut om huruvida driften skulle få fortsätta på grundval av den godkända omställningsplanen.

(¹) EGT L 182, s. 1.

Överklagande ingett den 29 juni 2011 av Lancôme parfums et beauté & Cie av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 14 april 2011 i mål T-466/08, L Lancôme parfums et beauté & Cie mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Focus Magazin Verlag GmbH

(Mål C-334/11)

(2011/C 282/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Lancôme parfums et beauté & Cie (ombud: A. von Mühlendahl och J. Pagenberg, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Focus Magazin Verlag GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 14 april 2011 i mål T-466/08 och ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 29 juli 2008 i ärende R 1796/2007-1, och
- förplikta harmoniseringsbyrån och intervenienten att ersätta de kostnader som hänför sig till förfarandet vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd samt de rättegångskostnader som hänför sig till målen vid tribunalen och domstolen

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att den angripna domen måste upphävas, eftersom tribunalen har åsidosatt artikel 43.2 och 43.3 i förordningen om gemenskapsvarumärken och gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att den femårsperiod, i det omtvistade fallet, efter registreringen, inom vilken det äldre tyska varumärket FOCUS, på vilket invändningen mot ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ACNO FOCUS grundades, ska ha varit i verkligt bruk hade börjat löpa först den 13 januari 2004.

Klaganden angriper inte slutsatsen om risken för förväxling. Även om klaganden inte delar slutsatsen, anser den att tribunalen inte gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance de Paris (Frankrike) den 4 juli 2011 — Thomson Sales Europe SA mot Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Mål C-348/11)

(2011/C 282/09)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d'instance de Paris (Frankrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Thomson Sales Europe SA

Motpart: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Giltighetsfrågor

1. Är den undersökning som Olaf inledde i Thailand, med stöd av bestämmelserna om ursprung som medför förmånsbehandling, ogiltig på grund av att den strider mot internationell rätt, nämligen principen om full suveränitet och FN:s generalforsamlings resolution "Declaration on the Inadmissibility of Intervention in the Domestic Affairs of States and the Protection of Their Independence and Sovereignty" av den 21 december 1965?
2. Är den undersökning som Olaf inledde i Thailand, med stöd av bestämmelserna om ursprung som medför förmånsbehandling, ogiltig på grund av att Olaf, såsom i det förevarande fallet, inte strikt tillämpade bestämmelserna i artikel 94 i förordningen om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen?
3. Är den undersökning som Olaf inledde i Thailand ogiltig och kan uppgifter som samlats in under Olafs undersökning användas för att ifrågasätta det allmänrättsliga ursprunget, när

— uppgifterna har begärts inom ramen för en utredning om ursprung som medför förmånsbehandling,

— Olaf har åsidosatt det gemenskapsrättsliga regelverket, särskilt förordning (EG) nr 1073/1999,⁽¹⁾ eftersom Olaf till exempel inte har agerat "i enlighet med gällande samarbetsavtal, i tredje land",

— den lokala behöriga myndigheten var inte rättsligt bundna att lämna bistånd,

— uppgifterna som har samlats in lämnades varken med den lokala behöriga myndighetens godkännande eller i överensstämmelse med nationella bestämmelser om överföring av personuppgifter till tredjeland,

— undersökningen utfördes inofficiellt, konfidentiellt och utan att rätten till försvar iaktogs?

4. Är rådets förordning (EG) nr 710/95 av den 27 mars 1995 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av färgtelevisionsmottagare med ursprung i Malaysia, Kina, Korea, Singapore och Thailand⁽²⁾ och rådets ändringsförordning nr 2584/98 av den 27 november 1998⁽³⁾ ogiltiga, eftersom tillämpningen av en nedsättning till noll vid beräkningen av den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen varken nämns i skälen till dessa förordningar eller i skälen till den tidigare förordningen, nämligen kommissionens förordning (EG) nr 2376/94 av den 27 september 1994 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av färgtelevisionsmottagare med ursprung i Malaysia, Kina, Sydkorea, Singapore och Thailand⁽⁴⁾?

5. Är rådets förordning (EG) nr 710/95 av den 27 mars 1995 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av färgtelevisionsmottagare med ursprung i Malaysia, Kina, Korea, Singapore och Thailand och rådets ändringsförordning nr 2584/98 av den 27 november 1998 ogiltiga, mot bakgrund av att Europeiska unionens råd — i syfte att beräkna dumpningsmarginalen hos de produkter som var föremål för undersökningen — har tillämpat metoden med nollställning av de negativa dumpningsmarginalerna för var och en av de berörda produkterna?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (EGT L 136, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 73, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 324, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 255, s. 50.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 4 juli 2011 — Auditeur du travail mot Yangwei SPRL

(Mål C-349/11)

(2011/C 282/10)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Liège

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Auditeur du travail

Tilltalad: Yangwei SPRL

Tolkningsfrågor

Ska klausul 5.1 a i ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS, i bilagan till rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS, ⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder mot nationella bestämmelser såsom sådana som innebär

- en skyldighet att, på den plats där arbetsreglementet ska kunna tillgås, förvara en skriftlig kopia av deltidskontraktet, eller ett utdrag ur detta kontrakt som omfattar arbetstiderna, namnger de båda parterna och innehåller deras underskrifter (artikel 157 i ramlagen),
- en skyldighet att säkerställa att tidsperiodens början när som helst ska kunna fastställas (artikel 158 i ramlagen),
- vid rörlig timplan, en skyldighet för arbetsgivaren att skicka ett meddelande till arbetstagaren härom minst fem arbetsdagar före arbetsdagen, och därtill en skyldighet att anslå varje deltidsarbetares individuella timplan i början av dagen och sedan spara denna under ett år (artikel 159 i ramlagen), eller
- en skyldighet för en arbetsgivare som har deltidsanställda att inneha en handling som innehåller uppgifter om samtliga timplansavvikelser enligt artiklarna 157–159 (artikel 160 i ramlagen), vilken ska upprättas enligt de anvisningar som finns i artikel 161 i ramlagen?

⁽¹⁾ EGT L 14, 1998, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 4 juli 2011 — Argenta Spaarbank NV mot Belgische Staat

(Mål C-350/11)

(2011/C 282/11)

Rättegångspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Argenta Spaarbank NV

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfråga

Strider det mot artikel 43 i EG-fördraget (nu artikel 49 FEUF) med en nationell skattebestämmelse på grundval av vilken ett bolag med hemvist i Belgien som är obegränsat skattskyldigt där, vid beräkningen av sin beskattningsbara vinst inte kan göra riskkapitalavdrag med ett belopp motsvarande den positiva skillnaden mellan, å ena sidan, det bokförda värdet av tillgångarna i de driftställen som den skattskyldige äger i andra EU-medlemsstater och, å andra sidan, summan av de skulder som kan hänföras till dessa driftställen, medan det däremot kan göra riskkapitalavdrag om denna positiva skillnad kan hänföras till ett fast driftställe i Belgien?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 4 juli 2011 — KGH Belgium NV mot belgiska staten

(Mål C-351/11)

(2011/C 282/12)

Rättegångspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: KGH Belgium NV

Motpart: Belgiska staten

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 217.2 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L s. 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) tolkas så, att medlemsstaterna vid fastställandet av de praktiska förfarandena för bokföring av tullbeloppen kan inskränka sig till att i sin nationella lagstiftning införa bestämmelser som endast innehåller föreskrift om

- att vid tillämpningen av den nationella lagstiftningen avses med bokföring "införandet i räkenskaperna eller annat likvärdigt medium av det tullbelopp som utgör tullskulden" — rent konkret artikel 1.6 i den allmänna lagen om tullar och punktskatter (algemene wet inzake douane en accijnzen), samordnad genom kunglig förordning av den 18 juli 1977 (*Belgisch Staatsblad* av den 21 september 1977, s. 11425), fastställd genom lagen av den 6 juli 1978 om tullar och punktskatter (wet inzake douane en accijnzen) (*Belgisch Staatsblad* av den 12 augusti 1978, s. 9013), i dess lydelse efter att från och med den 1 januari 1994 ha blivit ersatt av artikel 1.4 i lagen om ändring av den allmänna lagen om tullar och punktskatter (wet tot wijziging van de algemene wet inzake douane en accijnzen) (*Belgisch Staatsblad* av den 30 december 1993, s. 29013),

och

- att reglerna beträffande bokföringen och betalningsvillkoren för de belopp som ska uppbäras i tullskuld

fastställs i Europeiska gemenskapernas förordningar — rent konkret i artikel 3 i den allmänna lagen om tullar och punktskatter, samordnad genom kunglig förordning av den 18 juli 1977 (*Belgisch Staatsblad* av den 21 september 1977, s. 11425), fastställd genom lagen av den 6 juli 1978 om tullar och punktskatter (*Belgisch Staatsblad* av den 12 augusti 1978, s. 9013), i dess lydelse efter att från och med den 1 juli 1990 ha blivit ersatt av artikel 72 i lagen av den 22 december om skattebestämmelser (wet houdende fiscale bepalingen) (*Belgisch Staatsblad* av den 29 december 1989, s. 21141),

eller ska medlemsstaterna, vid genomförandet av artikel 217.2 i tullkodexen i sin nationella lagstiftning fastställa hur den bokföring som avses i artikel 217.1 i tullkodexen ska utföras rent praktiskt, så att gäldenären kan kontrollera att den bokföring som föreskrivs i artikel 217.1 i tullkodexen faktiskt också har utförts?

2. Ska artikel 217.2 i tullkodexen tolkas så, att när det i den nationella lagstiftningen endast föreskrivs

— att vid tillämpningen av den nationella lagstiftningen avses med bokföring "införandet i räkenskaperna eller annat likvärdigt medium av det tullbelopp som utgör tullskulden" — rent konkret artikel 1.6 i den allmänna lagen om tullar och punktskatter (algemene wet inzake douane en accijnzen), samordnad genom kunglig förordning av den 18 juli 1977 (*Belgisch Staatsblad* av den 21 september 1977, s. 11425), fastställd genom lagen av den 6 juli 1978 om tullar och punktskatter (wet inzake douane en accijnzen) (*Belgisch Staatsblad* av den 12 augusti 1978, s. 9013), i dess lydelse efter att från och med den 1 januari 1994 ha blivit ersatt av artikel 1.4 i lagen om ändring av den allmänna lagen om tullar och punktskatter (wet tot wijziging van de algemene wet inzake douane en accijnzen) (*Belgisch Staatsblad* av den 30 december 1993, s. 29013),

och

— att reglerna beträffande bokföringen och betalningsvillkoren för de belopp som ska uppbäras i tullskuld fastställs i Europeiska gemenskapernas förordningar — rent konkret i artikel 3 i den allmänna lagen om tullar och punktskatter, samordnad genom kunglig förordning av den 18 juli 1977 (*Belgisch Staatsblad* av den 21 september 1977, s. 11425), fastställd genom lagen av den 6 juli 1978 om tullar och punktskatter (*Belgisch Staatsblad* av den 12 augusti 1978, s. 9013), i dess lydelse efter att från och med den 1 juli 1990 ha blivit ersatt av artikel 72 i lagen av den 22 december om skattebestämmelser (wet houdende fiscale bepalingen) (*Belgisch Staatsblad* av den 29 december 1989, s. 21141),

kan tullmyndigheten med framgång göra gällande att införande av tullbeloppet i en så kallad Fiche 1552 B, införande av tullbeloppet i en elektronisk databas över

obetalda tullar och punktskatter⁽¹⁾ eller vilket annat slags införande av tullbeloppet som helst på vilket annat tänkbart medium som helst, gäller som bokföring i den mening som avses i artikel 217.1 i tullkodexen?

3. Om tullmyndighetens införande av tullbeloppet i en Fiche 1552 B kan gälla som bokföring i den mening som avses i artikel 217.1 i tullkodexen, ska artikel 217 i tullkodexen då tolkas som att enbart införandet av det exakta tullbelopp som följer av en tullskuld i en Fiche 1552 B gäller som sådan bokföring som avses i artikel 217.1 i tullkodexen?

⁽¹⁾ PLDA, "Paperless Douane en Accijnzen".

Överklagande ingett den 6 juli 2011 av Maurice Emram av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 10 maj 2011 i mål T-187/10, Emram mot harmoniseringsbyrån

(Mål C-354/11 P)

(2011/C 282/13)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Maurice Emram (ombud: M. Benavî, avocat)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Guccio Gucci Spa

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i dess helhet, eftersom tribunalen har ogillat talan om ogiltigförklaring av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnds beslut av den 11 februari 2010,
- ogiltigförklara överklagandenämndens beslut, i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta kostnaderna som uppkommit vid tribunalen och domstolen samt förplikta bolaget Gucci att ersätta rättegångskostnaderna vid harmoniseringsbyrån och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾ samt åsidosättande av artikel 17 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken⁽²⁾.

I detta avseende anför klaganden för det första att tribunalen har gjort bedömningen att det finns en risk för förväxling utan att ha beaktat samtliga relevanta omständigheter, bland annat att de äldre varumärkena inte har använts på marknaden, de äldre varumärkenas särskiljningsförmåga, den faktiska förekomsten på marknaden av andra produkter av samma typ med olika kännetecken "G" och hur stor betydelse den typen av kännetecken har för att identifiera ett kommersiellt varumärke hos omställningskretsen. Dessutom gör klaganden gällande att tribunalen har gjort en felaktig bedömning av likheten mellan varumärkena ifråga, som bland annat beror på en missuppfattning av de faktiska omständigheterna, en felaktig bedömning av de äldre varumärkenas särskiljningsförmåga och dominans samt en felaktig bedömning av de ifrågavarande produkternas beskaffenhet.

Klaganden gör för det andra gällande att tribunalen har tillämpat rättspraxis felaktigt i den mån den inte har beaktat tidigare nationella beslut, i strid med artikel 17 i ovannämnda förordning 207/2009.

Slutligen gör klaganden gällande att tribunalen har åsidosatt principen om likabehandling i den mån den har gjort en partisk bedömning av likheten mellan kännetecknen genom att inte ta hänsyn till det sökta varumärkets verbala innehåll och genom att ha jämfört kännetecknen med utgångspunkt i alltför vida kriterier.

(¹) EUT L 11, 1994, p. 1 (svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

(²) EUT L 78, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna) den 6 juli 2011 — G. Brouwer mot Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Mål C-355/11)

(2011/C 282/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: G. Brouwer

Motpart: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Tolkningsfrågor

1. Ska direktiv 91/629/EEG (¹) tolkas så att de däri angivna verksamhetskraven, vilka avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1782/2003 (²), också är tillämpliga på kalvar som en jordbrukare håller instängda på en mjölkproducerande gård?
2. Om denna fråga besvaras nekande, utgör då den omständigheten att nämnda direktiv har genomförts i en medlemsstat

genom lagstiftning som säger att de ovannämnda verksamhetskraven ändå är tillämpliga på sådana kalvar, grund för att anse det vara nödvändigt med en minskning eller utslutning i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 1782/2003 för det fall verksamhetskraven åsidosätts i den aktuella medlemsstaten?

(¹) Rådets direktiv 91/629/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar (EGT L 340, s. 28; svensk specialutgåva, område 3, volym 39, s. 198).

(²) Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).

Talan väckt den 8 juli 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-360/11)

(2011/C 282/15)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Lozano Palacios)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 98 i rådets direktiv 2006/112/EG (¹) av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförd med bilaga III till samma direktiv, genom att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats för
 - medicinska substanser som allmänt används vid, och är lämpliga för, framställning av läkemedel, i enlighet med bestämmelsen i artikel 91 första stycket 1.5 och 91 andra stycket 1.3 i den spanska mervärdesskattelagen,
 - medicintekniska produkter, material, utrustning eller instrument som objektivt sett endast kan användas för att förebygga, diagnosticera, behandla, lindra eller bota sjukdomar och åkommor hos människor och djur, men vilka inte "vanligtvis används för att lindra eller behandla handikapp, för den handikappades personliga och enskilda bruk", i enlighet med artikel 91 första stycket 1.6 andra stycket i den spanska mervärdesskattelagen,
 - apparater och tillbehör som först och främst är ägnade att lindra djurs fysiska handikapp, i enlighet med artikel 91 första stycket 1.6 första stycket i den spanska mervärdesskattelagen,

- apparater och tillbehör som först och främst är ägnade att lindra människors handikapp, men som inte är avsedd för en "handikappads" personliga och enskilda bruk, i vilken detta begrepp används i dess vanliga betydelse, det vill säga en annan och mer snäv betydelse än begreppet "sjuk", i enlighet med artikel 91 första stycket 1.6 första stycket i den spanska mervärdesskattelagen, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att det system med reducerade skattesatser som fastställs i artikel 91 första stycket 1.5 och 1.6 och artikel 91 andra stycket 1.3 i den spanska mervärdesskattelagen, går utanför det tillämpningsområde som medges enligt mervärdesskattedirektivet, eftersom det går utöver de möjligheter som medlemsstaterna ges genom kategorierna 3 och 4 i bilaga III till nämnda direktiv. De spanska myndigheternas tolkning strider mot direktivets ordalydelse och systematik, och står i strid med rättspraxis, enligt vilken undantagen från de allmänna bestämmelserna i det gemensamma systemet för mervärdesskatt ska tolkas restriktivt.

(¹) EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Haarlem (Nederländerna) den 8 juli 2011 — Hewlett-Packard Europe BV mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Mål C-361/11)

(2011/C 282/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Haarlem (Nederländerna)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hewlett-Packard Europe BV

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Tolkningsfrågor

1. Mot bakgrund av de ovan i punkt 5.8 angivna skälen vad beträffar utskrifts- och kopieringshastighet ansöker Rechtbank om närmare vägledning från EU-domstolen angående vilken betydelse det har att utskrifts- och kopieringshastigheten bestäms av en och samma utskriftsenhet och att den

enda orsaken till skillnaden i hastighet mellan dessa funktioner är att kopiering sker genom att dokumentet först skannas och därefter skrivs ut.

2. Mot bakgrund av skälen i punkt 5.8 vad beträffar antalet pappersmagasin och förekomsten av en dokumentmatare ber Rechtbank EU-domstolen att förtydliga om den vägledning som domstolen gav på detta område i domen i de förenade målen C-362/07 och C-363/07 ska tolkas så, att förekomsten av flera pappersmagasin och en dokumentmatare är objektiva kännetecken som utgör en indikation på att det snarare är fråga om en kopieringsapparat än en utskriftsenhet.
3. Mot bakgrund av vad som anges ovan i punkt 5.9 beträffande bedömningen av vad som är de aktuella apparaternas huvudsakliga karaktär, samt mot bakgrund av de kriterier i detta avseende som formulerades av Cour d'appel i Paris i domen av den 20 maj 2010 beträffande apparater liknande de nu aktuella, ber Rechtbank att EU-domstolen ska precisera huruvida den centrala utskriftsenhetens (print engine) värde och vikt ska tillräknas utskriftsfunktionen eller kopieringsfunktionen och huruvida skannerns värde och vikt ska eller inte ska — eller delvis ska — tillräknas kopieringsfunktionen.
4. Är, mot bakgrund av vad som anges ovan i punkt 5.11 och 5.14, den tullsats på 6 procent som anges för KN-nummer 8443 31 91 i förordning nr 1031/2008 (¹) giltig så vitt avser flerfunktionsskrivare som enligt EU-domstolens vägledning i domen i de förenade målen C-362/07 och C-363/07 skulle ha klassificerats enligt KN-nummer 8471 60 20 om de hade importerats före den 1 januari 2007?

(¹) ()Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 291, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira (Portugal) den 8 juli 2011 — Serafim Gomes Oliveira mot Lusitânia — Companhia de Seguros, S.A.

(Mål C-362/11)

(2011/C 282/17)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Serafim Gomes Oliveira

Svarande: Lusitânia — Companhia de Seguros, S.A.

Tolkningsfråga

Är en nationell bestämmelse enligt vilken ersättningen ska sättas ned i förhållande till det ansvar som ska tillskrivas var och en av de inblandade i en olycka som inträffade i november 2006 mellan en cykel och en personbil som omfattas av en obligatorisk ansvarsförsäkring förenlig med gemenskapsrätten, även när cyklistens del av ansvaret understiger 20 procent av det totala ansvaret?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Portugal) den 8 juli 2011 — João Nuno Esteves Coelho dos Santos mot TAP Portugal

(Mål C-365/11)

(2011/C 282/18)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: João Nuno Esteves Coelho dos Santos

Svarande: TAP Portugal

Tolkningsfråga

1. Mot bakgrund av domstolens dom av den 19 november 2009 (i de förenade målen C 402/07 och C 432/07 ⁽¹⁾) — i vilken det slogs fast att artiklarna 5, 6 och 7 i förordning(EG) nr 261/2004 ⁽²⁾ ska tolkas så, att passagerare på försenade flygningar kan jämföras med passagerare på inställda flygningar när det gäller tillämpningen av rätten till kompensation om de, till följd av en försenad flygning, drabbas av tidsspillan som uppgår till tre timmar eller mer — ska de ovannämnda artiklarna tolkas på samma sätt i det fall då ett flygplan, som lämnar avgångsorten vid utsatt tid blir försenat med tre timmar och femtiofem minuter på den flygplats där den mellanlandar på grund av att flygbolaget har beslutat att av operativa skäl byta ut planet och när det plan som ska ersätta det första planet redan före mellanlandningen är ur funktion, vilket nödvändiggör en teknisk åtgärd, med följden att flygningen blir tre timmar och femtiofem minuter försenad till bestämmelseorten?

⁽¹⁾ EUT C 24, av den 30.1.2010, s. 4.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 11 juli 2011 — Déborah Prete mot Office national de l'emploi

(Mål C-367/11)

(2011/C 282/19)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation (Belgien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Déborah Prete

Motpart: Office national de l'emploi

Tolkningsfrågor

1. Utgör artiklarna 12, 17, 18 och, i den utsträckning den är tillämplig, 39 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, i den genom Amsterdamfördraget konsoliderade versionen av den 2 oktober 1997, hinder för en nationell bestämmelse som den i artikel 36.1 andra stycket j i den belgiska kungliga kungörelsen av den 25 november 1991 om regler för arbetslöshetsersättningen enligt vilken det ställs upp ett absolut och exklusivt villkor som innebär att en ungdom — som är unionsmedborgare och som inte är arbetstagare enligt artikel 39 i fördraget — måste ha fullgjort sex års studier i en skolinrättning som har organiserats, erkänts eller subventionerats av en av Belgiens gemenskaper för att ha rätt till särskild arbetslöshetsersättning, när vederbörande har fullgjort sina gymnasiestudier i Europeiska unionen, men inte i en skolinrättning som har organiserats, subventionerats eller erkänts av en av Belgiens gemenskaper och som har erhållit antingen en handling utfärdad i en av Belgiens gemenskaper som fastställer studiernas likvärdighet med ett studieintyg utfärdat av behörig jury för studier i skolinrättningar i någon av dessa gemenskaper, eller en handling som ger tillgång till högre utbildning?
2. För det fall frågan besvaras jakande, är de omständigheter som i första frågan beskrivs av klaganden, som inte har fullgjort sex års studier vid en belgisk skolinrättning, bor i Belgien med sin belgiska make och är inskriven som arbetsökande vid en belgisk arbetsförmedling, sådana omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av sambandet mellan klaganden och den belgiska arbetsmarknaden, med hänsyn till artiklarna 12, 17, 18 och, i den utsträckning den är tillämplig, artikel 39 i fördraget? I vilken utsträckning ska varaktigheten av bosättningen, äktenskapet och inskrivningen som arbetssökande beaktas?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italien) den 11 juli 2011 — brottmål mot Raffaele Arrichiello

(Mål C-368/11)

(2011/C 282/20)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Raffaele Arrichiello

Tolkningsfråga

Hur ska artiklarna 43 och 49 i fördraget om Europeiska unionen tolkas med avseende på etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster på området för vadhallning på sportevenemang för att det ska klargöras huruvida det är förenligt med de nämnda bestämmelserna i fördraget att tillämpa nationella bestämmelser om ett monopol för staten och ett system med koncessioner och tillstånd enligt vilket endast ett bestämt antal koncessioner får meddelas och i vilket föreskrivs a) ett allmänt skydd för innehavarna av koncessioner som meddelats tidigare genom ett förfarande till vilket en del av operatörerna rättsstridigt inte hade tillgång, b) bestämmelser som i praktiken säkerställer upprätthållandet av marknadsandelar som förvärvats genom ett förfarande till vilket en del av operatörerna rättsstridigt inte hade tillgång (såsom till exempel förbudet för nya koncessionshavare att inrätta vadhallningslokaler inom ett visst avstånd från redan existerande sådana, c) att koncessionen ska upphöra att gälla och säkerheter på mycket höga belopp ska tas i anspråk i vissa fall, däribland det fallet att koncessionshavaren direkt eller indirekt bedriver gränsöverskridande spelverksamhet som kan likställas med den verksamhet som omfattas av koncessionen?

Talan väckt den 12 juli 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-369/11)

(2011/C 282/21)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Montaguti och H. Støvlbæk)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.3 i och bilaga II till direktiv 91/440/EEG⁽¹⁾, i ändrad lydelse, samt enligt artiklarna 4.2 och 14.2 i direktiv 2001/14/EG⁽²⁾, artiklarna 4.1 och 30.3 i

direktiv 2001/14/EG, och artikel 30.1 i direktiv 2001/14/EG genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De anmärkningar som kommissionen har anfört mot Republiken Italien rör självständigheten för det organ som utövar väsentliga funktioner med avseende på tillgång till infrastruktur, uttag av avgifter (*canone*) för tillgång till järnvägsnätet och behörigheten för och självständigheten för tillsynsorganet inom järnvägssektorn.

De bestämmelser som reglerar de väsentliga funktioner som infrastrukturförvaltaren utövar i fråga om tillgång till infrastruktur ger inte tillräckliga garantier för att nämnda förvaltare agerar självständigt i förhållandet till holdingbolaget i den koncern han ingår i och som också omfattar det största järnvägsbolaget på marknaden.

När det vidare beaktas att det är transportministeriet som fastställer avgifterna för tillgången till nätverket, medan infrastrukturförvaltaren endast kan lämna förslag i det hänseendet samtidigt som hans operativa funktioner är begränsade till att beräkna de avgifter som faktiskt ska betalas av det enskilda järnvägsbolaget, fräntas sistnämnda förvaltare ett viktigt förvaltningsinstrument, vilket strider mot kravet på förvaltningsmässig självständighet.

Slutligen säkerställs inte den nödvändiga och fullständiga självständigheten för tillsynsorganet i förhållandet till alla järnvägsbolag, eftersom de anställda vid tillsynsorganet utgörs av tjänstemän vid transportministeriet och då det sistnämnda fortsätter att utöva ett avgörande inflytande på holdingbolaget i koncernen, vilken omfattar den största italienska järnvägsbolaget, och därmed på detta sistnämnda bolag.

⁽¹⁾ EGT L 237, s. 25; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 45.

⁽²⁾ EGT L 75, s. 29.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Gent (Belgien) den 13 juli 2011 — Punch Graphix Prepress Belgium NV mot Belgische Staat

(Mål C-371/11)

(2011/C 282/22)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Gent

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Punch Graphix Prepress Belgium NV

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfråga

Kan de nationella skattemyndigheterna med stöd av den bestämmelse i artikel 4 i rådets direktiv 90/435/EEG⁽¹⁾ av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, som innebär att denna artikel inte gäller vid likvidation av dotterbolaget, utsluta en tillämpning av artikel 4.1 genom att åberopa en bestämmelse i nationell rätt (i förevarande fall artikel 210 WIB92), enligt vilken en fusion genom absorption vid vilken en likvidation av dotterbolaget de facto inte äger rum, likställs med en fusion vid vilken en sådan likvidation av dotterbolaget äger rum?

⁽¹⁾ EGT L 225, s. 6; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 25.

Överklagande ingett den 14 juli 2011 av Power-One Italy SpA av den dom som tribunalen meddelade den 24 maj 2011 i mål T-489/08, Power-One Italy SpA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-372/11 P)

(2011/C 282/23)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Power-One Italy SpA (ombud: A. Giussani och R. Giuffrida, advokater)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 24 maj 2011 i mål T-489/08 och således
- fastställa att Europeiska kommissionen har åsidosatt artikel 10.2 i förordning nr 1655/2000⁽¹⁾ och artikel 14 NAS⁽²⁾ samt den allmänna rättsprincipen om skydd för berättigade förväntningar,
- fastställa, såvida detta är möjligt utifrån handlingarna i målet, att det föreligger ett kausalsamband mellan kommissionens beteende och den skada som Power One lidit och alltjämt lider, och således förplikta unionen med stöd av artikel 268 FEUF (f.d. artikel 235 EG) att ersätta Power One Italy SpA för all skada som bolaget lidit, vilken beräknas uppgå till 2 876 188,99 euro, dvs. den kostnad som klaganden haft för Pneuma-projektet, såsom framgår av de handlingar som bifogas överklagandet och som redan innehas av kommissionen och åberopats i rättegången,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar till stöd för överklagandet i första hand ett åsidosättande av den allmänna rättsprincipen om skydd för berättigade förväntningar och en bristande och motstridig motivering med avseende på påståendet att det skett ett åsidosättande av handlägningsregler.

Tribunalen har i punkt 47 i det överklagade beslutet hävdat att klaganden skulle ha kunnat erhålla en fördel av ogiltigförklaringen av kommissionens beslut som skulle ha varit större än de belopp som återbetalats. Fördelen skulle bestå i att klaganden skulle erhålla hela det finansiella stöd som beslutats för det omtvistade projektet och att "det kan anses att det finns ett nära samband mellan betalningen av det sistnämnda skadeståndsbeloppet och ogiltigförklaringen av det aktuella beslutet". Detta utgjorde tribunalens motivering till bedömningen av om det skett ett åsidosättande av handlägningsregler. Tribunalen gjorde därigenom en godtycklig uppdelning av sökandens begäran, de i det skadevällande beteendet ingående handlingarnas enhetskaraktär och skadan i form av de sammanlagda kostnader som bolaget vållats. Beslutet att bifalla kommissionens invändning har således inte motiverats i tillräcklig utsträckning.

Som andra grund för överklagandet åberopas ett åsidosättande av den allmänna rättsprincipen om skydd för berättigade förväntningar och en felaktig tillämpning av reglerna om bevisbördan och om bevisupptagning samt en otillräcklig och motstridig motivering beträffande påståendena om resterande skada.

I punkt 55 i tribunalens avgörande sägs följande: "I ansökan anges inte arten eller omfattningen av den resterande skada som sökanden påstår sig ha lidit" och "i ansökan anges inte exakt av vilka skäl som sökanden anser att den resterande skadan kan tillskrivas kommissionens beslut att dra in finansieringen av det omtvistade projektet". Klaganden gör i detta avseende gällande att den skada den lidit med nödvändighet ska bestämmas med utgångspunkt i projektet. Den aktuella finansieringen hade nämligen ett preciserat syfte, som hänför sig till det genomförda projektet, och indragningen av finansieringen sammanfaller med nödvändighet med en lika stor kostnad, som klaganden inte skulle ha ådragit sig i avsaknad av stödet i fråga. Dessa argument anfördes redan i yttrandet över kommissionens invändning om rättegångshinder (till vilket dessutom klagandens balansräkning bifogats) men prövades inte av tribunalen, som endast kritiserade att påståendet om den lidna skadan var dåligt underbyggt.

Klaganden anser slutligen att tribunalen gjort sig skyldig till ett åsidosättande av den allmänna rättsprincipen om skydd för berättigade förväntningar och en felaktig tillämpning av reglerna om bevisbördan och om bevisupptagning, och att tribunalen underlåtit att beakta omständigheter av avgörande betydelse för frågan om det finns ett kausalsamband.

I punkt 57 i det överklagade beslutet angav tribunalen, beträffande påståendena om kausalsamband, att klaganden "inte lämnat någon som helst uppgift om på vilket sätt det aktuella beteendet orsakat att sökanden har burit kostnader för det omtvistade projektet vilka överstigit det högsta belopp för

vilket kommissionen lämnat garantier”. Enligt klaganden är det uppenbart att tribunalen gjort en materiellt oriktig bedömning av omständigheter som framgår av handlingarna i målet. Tribunalen har i sak missuppfattat bevisningen i målet och förnekat förekomsten av ett uppenbart kausalsamband mellan kommissionens beteende och den uppkomna skadan för klaganden. Tribunalen har härvid underlåtit att i domskälen beakta omständigheter som åberopats i den ansökan genom vilken talan väckts i första instans och i senare ingivna inlagor. Av klagandens uppgifter framgår särskilt att det avtalsbrott som klaganden påstår ha begått — bestående i en försening i framläggandet av en fullständig dokumentation — var av underordnad betydelse och inte ett väsentligt avtalsbrott, jämfört med ett i sin helhet genomfört projekt.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1655/2000 av den 17 juli 2000 om det finansiella instrumentet för miljön (Life) (EGT L 192, s. 1)

(²) Norme Amministrative Standard (Administrativa standardnormer) som bifogats det ingångna s.k. Grant Agreement.

Talan väckt den 13 juli 2011 — Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-374/11)

(2011/C 282/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. White, I. Hadjiyiannis, A. Margheli)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260 FEUF genom att inte verkställa den dom som domstolen meddelade i mål C-188/08, kommissionen mot Irland,
- förplikta Irland att erlagga ett standardbelopp på 4 771,20 euro multiplicerad med antalet dagar som kommer att ha förflutit mellan meddelandet av domen i mål C-188/08 och meddelandet av domen i förevarande mål (eller den tidpunkt då Irland till fullo verkställer domen i mål C-188/08 om så skulle ske under målets pågående),
- förplikta Irland att erlagga 26 173,44 euro i löpande vite från och med dagen för meddelandet av domen i förevarande mål till den dag då Irland verkställer domen i mål C-188/08, och
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Mer än ett och ett halvt år har förflutit sedan domstolen meddelade dom i mål C-188/08. Kommissionen anser att Irland har haft tillräckligt med tid på sig för att verkställa domstolens dom. Kommissionen konstaterar att Irland tidigare uppgav sig ha för avsikt att ha antagit den lagstiftning som krävs i slutet av år 2010. Den målsättningen har emellertid inte uppnåtts och Irland förefaller inte vara nära ett fullständigt verkställande. Följaktligen finner kommissionen att Irland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 15 juli 2011 — Belgacom SA, Mobistar SA och KPN Group Belgium SA mot État belge

(Mål C-375/11)

(2011/C 282/25)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour constitutionnelle

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Belgacom SA, Mobistar SA och KPN Group Belgium SA

Motpart: État belge

Tolkningsfrågor

1. Tillåter artiklarna 3, 12 och 13, i sin nuvarande lydelse, i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (¹) medlemsstaterna att ålägga operatörer — som är innehavare av individuella nyttjanderätter utfärdade enligt det gamla regelverket avseende frekvenser för mobiltelefoni för en period på femton år inom ramen för auktorisationer avseende användning och exploatering på medlemsstatens territorium av ett mobilnät — en engångsavgift för förlängningen av deras individuella nyttjanderätter till frekvenser, när denna avgifts storlek, med beaktande av antalet frekvenser och månader som nyttjanderätten gäller, beräknas med utgångspunkt i den tidigare engångsavgiften för koncession som avsåg tilldelning av auktorisationer enligt det gamla regelverket och när denna engångsavgift kompletteras dels en årlig avgift för tillhandahållandet av frekvenser avsedd främst att täcka kostnaderna för tillhandahållande av frekvenser men som också återspeglar värdet av dessa och likt engångsavgiften har syftet att främja optimal användning av frekvenserna, dels en årlig avgift som täcker kostnaderna för handläggningen av auktorisationen?
2. Tillåter artiklarna 3, 12 och 13 i auktorisationsdirektivet medlemsstaterna att ålägga operatörer, som önskar erhålla nya nyttjanderätter till frekvenser för mobiltelefoni, att betala en engångsavgift vars storlek bestäms genom auktion vid tilldelningen av frekvenser med syftet att få ut värdet

av dessa, när denna engångsavgift kompletterar dels en årlig avgift för tillhandahållandet av frekvenser avsedd främst att täcka kostnaderna för tillhandahållande av frekvenser men som också återspeglar värdet av dessa och likt engångsavgiften har syftet att främja optimal användning av frekvenserna, dels en årlig avgift för handläggningen av auktorisationerna att använda och exploatera ett mobilnät tilldelade enligt det gamla regelverket?

3. Tillåter artikel 14.2 i auktorisationsdirektivet en medlemsstat att för en ny giltighetsperiod för de individuella nyttjanderätterna till frekvenser för mobiltelefoni ålägga mobiloperatörerna en engångsavgift — med syftet att främja det optimala utnyttjandet av frekvenserna genom att exploatera värdet av dessa — för förlängningen av nyttjanderätterna till frekvenserna som de förfogar över vid den nya giltighetsperiodens början, när en del av operatörerna redan förvärvat en ny giltighetsperiod som visserligen ännu inte inletts och när denna engångsavgift kompletterar dels en årlig avgift för tillhandahållandet av frekvenser avsedd främst att täcka kostnaderna för tillhandahållande av frekvenser men som också återspeglar värdet av dessa och likt engångsavgiften har syftet att främja optimal användning av frekvenserna, dels en årlig avgift för handläggningen av auktorisationerna att använda och exploatera ett mobilnät tilldelade enligt det gamla regelverket?
4. Tillåter artikel 14.1 i auktorisationsdirektivet en medlemsstat att som villkor för erhållande och förlängning av nyttjanderätter till frekvenser fordra en engångsavgift som bestäms genom auktion utan maximipris, när denna engångsavgift kompletterar dels en årlig avgift för tillhandahållandet av frekvenser avsedd främst att täcka kostnaderna för tillhandahållande av frekvenser men som också återspeglar värdet av dessa och likt engångsavgiften har syftet att främja optimal användning av frekvenserna, dels en årlig avgift för handläggningen av auktorisationerna att använda och exploatera ett mobilnät tilldelade enligt det gamla regelverket?

(¹) EUT L 108 s. 21.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel (Belgien) den 19 juli 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd. mot Belgische Staat (Belgiska staten), övrig part: Syral Belgium NV

(Mål C-384/11)

(2011/C 282/26)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tate & Lyle Investments Ltd.

Motpart: Belgische Staat

Övrig part: Syral Belgium NV

Tolkningsfråga

Utgör artikel 63 FEUF (tidigare artikel 56 i EG-fördraget) hinder för att en medlemsstat har en lagstiftning enligt vilken utdelning till ett aktieägarbolag med hemvist i landet, som äger en andel uppgående till mindre än 10 procent av kapitalet — men med ett anskaffningsvärde på minst 1,2 miljoner euro — i ett annat bolag med hemvist i landet påförs en källskatt på 10 procent men källskatten avräknas från den inkomstskatt för juridiska personer som ska erläggas i Belgien och ett eventuellt saldo kan återbetalas — och bolaget i förekommande fall också kan begära tillämpning av systemet med definitivt beskattad inkomst (DBI-systemet) som gör det möjligt att minska beskattningsunderlaget ytterligare genom att dra av kostnader som är hänförliga till andelarna — medan den innehållna källskatten ("förskottsskatt på värdepapper") på 10 procent utgör den slutliga skatten när det gäller bolag med hemvist i en annan medlemsstat i Europeiska unionen som erhåller utdelning — och ersättning som betraktas som utdelning — från en sådan andel i ett bolag med hemvist i landet, och det inte går att få tillbaka den innehållna källskatten eller minska den med tillämpning av det ovannämnda DBI-systemet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 25 juli 2011 — Field Fisher Waterhouse LLP mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-392/11)

(2011/C 282/27)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Field Fisher Waterhouse LLP

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tolkningsfrågor

- Den huvudsakliga frågan i förevarande mål är följande: Ska de tjänster som tillhandahålls av hyresvärdar enligt ett hyresavtal som ingåtts med hyresgästerna (nedan kallade tjänsterna) anses utgöra en del av ett enda från skatteplikt undantaget tillhandahållande i form av utyrning av fast egendom, antingen på grund av att tjänsterna, tillsammans med utyrningen, objektivt sett utgör ett enda odelbart ekonomiskt tillhandahållande eller på grund av att tjänsterna är "underordnade" utyrningen, vilken utgör det huvudsakliga tillhandahållandet (nedan kallat det huvudsakliga tillhandahållandet)? Vid prövningen av denna fråga och mot bakgrund av EU-domstolens avgörande i mål C-527/07, *Telmer*, i vilken utsträckning är det relevant att tjänsterna skulle kunna tillhandahållas (men inte tillhandahålls i praktiken) av andra personer än hyresvärdarna, även om hyresgästerna enligt villkoren i de aktuella hyresavtalen inte hade något annat val än att få tjänsterna utförda av hyresvärdarna?

2. Är det, vid fastställandet av huruvida det föreligger ett enda tillhandahållande, relevant att en underlåtenhet att betala serviceavgiften från hyresgästens sida skulle ge hyresvärden rätt att inte bara vägra tillhandahålla tjänsterna utan även säga upp hyresgästens hyresavtal?
3. Om fråga 1 ska besvaras så, att möjligheten för tredje man att direkt tillhandahålla hyresgästen tjänsterna är relevant, utgör då detta enbart en bidragande faktor vid fastställandet av huruvida tjänsterna antingen utgör ett enda odelbart ekonomiskt tillhandahållande, och att det därför vore konstlat att skilja dem åt, eller ett tillhandahållande som är underordnat det huvudsakliga tillhandahållandet, eller utgör denna möjlighet en avgörande faktor? Om det enbart utgör en bidragande faktor eller om det inte alls är relevant, vilka andra faktorer är relevanta vid fastställandet av huruvida tjänsterna utgör ett underordnat tillhandahållande? I synnerhet, i vilken utsträckning är det relevant att tjänsterna utförs i eller med avseende på de uthyrda lokalerna, vilka utgör föremålet för uthyrningen, eller i andra delar av byggnaden?
4. Om möjligheten för tredje man att tillhandahålla tjänsterna är relevant, är den relevanta frågan relevanta närmare bestämt huruvida tjänsterna rättsligt sett skulle kunna tillhandahållas av tredje man, även om det i praktiken vore svårt att anordna detta eller komma överens med hyresvärden om detta, eller är det den praktiska möjligheten eller gängse praxis vid tillhandahållandet av sådana tjänster som är den relevanta faktorn?
5. Tjänsterna i förevarande mål utgör en rad tjänster som tillhandahålls mot betalning av en enda serviceavgift. För det fall vissa av dessa tjänster (till exempel städning av de gemensamma utrymmena, tillhandahållandet av säkerhetstjänster) inte utgör en del av ett enda odelbart ekonomiskt tillhandahållande eller ska anses underordnade det huvudsakliga tillhandahållandet, medan detta är fallet beträffande andra tjänster, är det då korrekt att fördela det totala vederlaget proportionellt på de olika tjänsterna för att fastställa den andel av vederlaget som är skattepliktig och den andel som inte är skattepliktig? Skulle det, alternativt, vara korrekt att anse att den rad av tjänster som tillhandahållits har ett så nära samband med varandra att de utgör "ett enda odelbart ekonomiskt tillhandahållande och att det därför vore konstlat att skilja dem åt", eftersom detta tillhandahållande i sig utgör ett enda tillhandahållande som är separat från uthyrningen av fast egendom?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 25 juli 2011 — Autorità per l'energia elettrica e il gas mot Antonella Bertazzi m.fl.

(Mål C-393/11)

(2011/C 282/28)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Svarande: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

1. Är, mot bakgrund av klausul 4.4 i bilagan till direktiv 1999/70/EG⁽¹⁾ (enligt vilken "[d]en anställningstid som behövs för att kvalificera för särskilda anställningsvillkor skall vara densamma för visstidsanställda arbetstagare som för fast anställda arbetstagare utom där olika längd på denna kvalifikationstid är motiverad på objektiva grunder"), en nationell bestämmelse (artikel 75.2 i D.L. nr 112/08), enligt vilken den kvalifikationstid som förvärvats av visstidsanställda i självstyrande organ överhuvudtaget inte beaktas tillämplig — just därför att den är motiverad på objektiva grunder — när sökande undantagsvis — med avvikelse från principen i artikel 36.5 i D.Lgs. nr 165/01 — kan erbjudas en fast anställning efter "ett selektivt uttagningsförfarande" som inte kan jämföras med öppet uttagningsförfarande (vars syfte är att tilldela de bäst kvalificerade sökande de utlysta tjänsterna), men som gör det möjligt att, i undantagsfall, ingå något som borde kvalificeras som ett nytt anställningsförhållande med framtida verkan (*ex nunc*)?
2. Eller är det tvärtom, enligt samma direktiv 1999/70/EG, oacceptabelt — vilket innebär att den nationella bestämmelsen ska frångås — att underlåta att beakta kvalifikationstiden och den vid tidpunkten för anställningen fastställda karriärutveckling som skett under åren och som gällde vid anställningstidpunkten, helt eller till den del den överskred den anställningstid som krävdes för att få delta i de selektiva uttagningsproven i fråga, oavsett om det föreligger några garantier, som den nationella lagstiftaren kan anta i syfte att i skälig omfattning skydda kandidaternas i uttagningsprovet ställning.

⁽¹⁾ EGT L 175, s. 43.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Constanța (Rumänien) den 27 juli 2011 — brottmål mot Ciprian Vasile Radu

(Mål C-396/11)

(2011/C 282/29)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Constanța

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Ciprian Vasile Radu

Tolkningsfrågor

1. Ska bestämmelserna i artikel 5.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och i artikel 6 jämförd med bestämmelserna i artiklarna 48 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, även med avseende på artiklarna 5.3, 5.4, 6.2 och 6.3 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, anses som bestämmelser i gemenskapens primär rätt, som återfinns i grundfördragen?
2. Utgör den behöriga rättsliga myndighetens åtgärd i den stat som verkställer en europeisk arresteringsorder och som består i ett frihetsberövande och i ett tvångsöverlämnande, utan samtycke från den person gentemot vilken den europeiska arresteringsordern har utfärdats (den person som eftersöks för att gripas och överlämnas), ett intrång av den stat som verkställer ordern i den rätt till personlig frihet för den person som eftersöks för att gripas och överlämnas som föreskrivs i unionsrätten genom artikel 6 FEU jämförd med bestämmelserna i artikel 5.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och genom artikel 6 jämförd med bestämmelserna i artiklarna 48 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, även med avseende på artiklarna 5.3, 5.4, 6.2 och 6.3 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna?
3. Måste intrånget, av den stat som verkställer en europeisk arresteringsorder, i de rättigheter och garantier som föreskrivs i artikel 5.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och i artikel 6 jämförd med bestämmelserna i artiklarna 48 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, även med avseende på artiklarna 5.3, 5.4, 6.2 och 6.3 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, uppfylla villkoret om nödvändighet i ett demokratiskt samhälle och kravet på proportionalitet i förhållande till det faktiskt eftersträvade målet?
4. Kan den behöriga rättsliga myndigheten i den stat som verkställer en europeisk arresteringsorder avslå begäran om överlämnande, utan att åsidosätta skyldigheterna enligt grundfördragen och andra gemenskapsrättsliga bestämmelser, på grund av att villkoren i artikel 5.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och artikel 6 jämförd med bestämmelserna i artiklarna 48 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, även med avseende på artikel 5.3, 5.4, 6.2 och 6.3 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, inte är kumulativt uppfyllda?
5. Kan den behöriga rättsliga myndigheten i den stat som verkställer en europeisk arresteringsorder avslå begäran om överlämnande, utan att åsidosätta skyldigheterna enligt grundfördragen och andra gemenskapsrättsliga bestämmelser, på grund av att den stat som utfärdat den europeiska arresteringsordern inte har införlivat Europeiska unionens råds rambeslut 2002/584/RIF eller har gjort det på ett ofullständigt eller felaktigt sätt (så att villkoret om ömsesidighet inte har iakttagits)?
6. Strider bestämmelserna i artikel 5.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och i artikel 6 jämförd med bestämmelserna i artiklarna 48 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, även med avseende på artiklarna 5.3, 5.4, 6.2 och 6.3 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som det hänvisas till i artikel 6 FEU, mot den nationella rätten i Rumänien, en av Europeiska unionens medlemsstater, särskilt mot avdelning III i lag nr 302/2004, och har Europeiska unionens råds rambeslut 2002/584/RIF genom dessa bestämmelser införlivats på ett korrekt sätt?

TRIBUNALEN

Tribunalens beslut av den 30 juni 2011 — Tecnoprocess mot kommissionen och Marockos delegation vid unionen(Mål T-264/09) ⁽¹⁾**(Passivitetstalan — Anmodan att vidta åtgärder — Avvisning — Skadeståndstalan — Orsakssamband — Skada — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)**

(2011/C 282/30)

Rättegångsspråk: italienska

Parter**Sökande:** Tecnoprocess Srl (Rom, Italien) (ombud: advokaten A. Majoli)**Svarande:** kommissionen (ombud: A. Bordes och L. Prete); och Marockos delegation vid Europeiska unionen**Saken**

Talan dels om fastställande av passivitet av Europeiska kommissionen och Marockos delegation vid Europeiska unionen, dels om ersättning för skada som sökanden uppger sig ha lidit bland annat på grund av denna passivitet.

Avgörande

1. *Talan avvisas i en del och ogillas i en del där det är uppenbart att den helt saknar rättslig grund.*
2. *Tecnoprocess Srl förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 220 av den 12.9.2009.

Tribunalens beslut av den 4 juli 2011 — Sepracor Pharmaceuticals mot kommissionen(Mål T-275/09) ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring — Humanläkemedel — Det verk samma ämnet eszopiklon — Godkännande för försäljning — Det nya verksamma ämnets kvalitet medges ej — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Avvisning)**

(2011/C 282/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter**Sökande:** Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd (Dublin, Irland) (ombud: I. Dodds-Smith, solicitor, D. Anderson, QC, och J. Stratford, barrister)**Svarande:** Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis A. Sipos, därefter M. Wilderspin och M. Šimerdová)**Saken**

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som återfanns i den skrivelse kommissionen adresserade till sökanden den 6 maj 2009 i samband med förfarandet om godkännande av utsläppande på marknaden av Lunivia i den del det avser kvalificeringen av det verksamma ämnet eszopiklon.

Avgörande

1. *Talan avvisas.*
2. *Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 220, 12.9.2009.

Tribunalens beslut av den 7 juli 2011 — Acetifico marcello de Nigris mot kommissionen(Mål T-351/09) ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring — Registrering av en beteckning som skyddad geografisk beteckning — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Avvisning)**

(2011/C 282/32)

Rättegångsspråk: italienska

Parter**Sökande:** Acetifico marcello de Nigris (Afragola, Italien) (ombud: advokaterna P. Perani och P. Pozzi)**Svarande:** Europeiska kommissionen (ombud: P. Rossi och B. Rasmussen)**Part som har intervenerat till stöd för svaranden:** Republiken Italien (ombud: G. Palmieri och S. Fiorentino, avvocati dello Stato)**Saken**

Ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 583/2009 av den 3 juli 2009 om registrering av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Aceto Balsamico di Modena (SGB)) (EUT L 175, s. 7).

Avgörande

1. *Talan avvisas.*
2. *Det saknas skäl att pröva Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modenas ansökan om att få intervenera.*

3. *Acetifico Marcello de Nigris Srl* ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
4. *Republiken Italien och Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modena* ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 256, 24.10.2009.

Tribunalens beslut av den 30 juni 2011 — Tecnopress mot kommissionen

(Mål T-367/09) (¹)

(Passivitetstalan — Anmodan att vidta åtgärder — Uppenbart att talan ska avvisas — Skadeståndstalan — Orsakssamband — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2011/C 282/33)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Tecnopress Srl (Rom, Italien) (ombud: advokaten A. Majoli)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Prete och A. Bordes)

Saken

Talan dels om fastställelse av att kommissionen och europeiska unionens delegation i Nigeria gjort sig skyldiga till passivitet, dels om skadestånd för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av denna passivitet.

Avgörande

1. Talan ogillas, eftersom det är uppenbart att det i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundat.
2. Tecnopress Srl ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 267, 7.11.2009.

Tribunalens beslut av den 30 juni 2011 — Tecnoprocess mot kommissionen

(Mål T-403/09) (¹)

(Skadeståndstalan — Obehörig vinst — Ansökan genom vilken talan väckts — Formkrav — Avvisning)

(2011/C 282/34)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Tecnoprocess Srl (Rom, Italien) (ombud: advokaten A. Majoli)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bordes och L. Prete)

Saken

Sökanden har yrkat att tribunalen ska fastställa att Europeiska kommissionen och Europeiska unionens delegationer i Marocko och Nigeria har gjort en obehörig vinst samt förplikta kommissionen att betala beloppet 114 069,94 euro jämte ränta.

Avgörande

1. Talan avvisas.
2. Tecnoprocess Srl ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 297, 5.12.2009.

Tribunalens beslut av den 28 juni 2011 — van Arum mot parlamentet

(Mål T-454/09 P) (¹)

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Betygsättning — Betygsrapport — Betygsförfarandet för år 2005 — Uppenbart att överklagandet delvis inte kan tas upp till prövning och delvis är ogrundat)

(2011/C 282/35)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Rinse van Arum (Winksele, Belgien) (ombud: advokaten W. van den Muijsenbergh)

Övrig part i målet: Europaparlamentet (ombud: J.F. de Wachter, K. Zejdová och R. Ignătescu)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) den 10 september 2009 i mål F-139/07, van Arum mot Europaparlamentet (REGP 2009, s. I-A-0000, s. II-0000), med yrkande om att denna dom ska upphävas.

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Rinse van Arum ska bära sina egna rättegångskostnader samt de rättegångskostnader som Europaparlamentet har haft i denna instans.

(¹) EUT C 37, 13.2.2010.

Tribunalens beslut av den 30 juni 2011 — Al Saadi mot kommissionen

(Mål T-4/10) ⁽¹⁾

(Sökandens bortgång — Rättsinnehavare har inte övertagit talan — Anledning saknas att döma i saken)

(2011/C 282/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Faraj Faraj Hassan Al Saadi (Leicester, Förenade kungariket) (ombud: J. Jones, barrister och M. Arani, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Konstantinidis, T. Scharf och E. Paasivirta)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: R. Szostak och E. Finnegan), Republiken Italien (ombud: inledningsvis G. Palmieri, därefter G. Albenzio, avvocati dello Stato), och Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, E. Belliard och L. Butel)

Saken

Begäran om delvis ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 954/2009 av den 13 oktober 2009 om ändring för hundrafjortonde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter, i den del sökanden är upptagen i förteckningen över de personer, grupper och enheter på vilka dessa bestämmelser tillämpas (EUT L 269, s. 20).

Avgörande

1. Anledning saknas att döma i saken.
2. Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 51, 27.2.2010.

Tribunalens beslut av den 14 juli 2011 — Goutier mot harmoniseringsbyrån — Rauch (ARANTAX)

(Mål T-13/10) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)

(2011/C 282/37)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaten E.E. Happe)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: inledningsvis av B. Schmidt, därefter av B. Schmidt och R. Pethke)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Norbert Rauch (Herzogenaurach, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Fottner och M. Müller)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 10 november 2009 (ärende R 1796/2008-4) angående ett invändningsförfarande mellan Norbert Rauch och Klaus Goutier.

Avgörande

1. Det finns inte längre anledning att döma i saken.
2. Klaus Goutier ska bära sina rättegångskostnader och ersätta harmoniseringsbyråns rättegångskostnader. Norbert Rauch ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 80 av den 27.3.2010.

Tribunalens beslut av den 30 juni 2011 — Cross Czech mot kommissionen

(Mål T-252/10) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Sjätte ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration — Skrivelse i vilken fastställs de slutsatser som dras i revisionsberättelse och upplyses om det fortsatta förfarandet — Skrivelsen är av avtalsrättslig natur och utgör inte ett beslut — Avvisning)

(2011/C 282/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Cross Czech a.s. (Prag, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten T. Schollaert)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och W. Roels)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens skrivelse av den 12 mars 2010, med beteckning INFSO-O2/FD/GVC/lsc D (2010) 208676, i vilken kommissionen fastställde de slutsatser som dragits i revisionsberättelsen 09-BA74-006 angående de kostnadsredovisningar sökanden inkommit med för perioden 1 februari 2005–30 april 2008 avseende tre avtal som slutits mellan sökanden och kommissionen inom ramen för sjätte ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet samt innovation (2002-2006), och i vilken sökanden upplystes om det fortsatta förfarandet.

Avgörande

1. *Talan avvisas.*
2. *Cross Czech ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.*

(¹) EUT C 209, 31.7.2010.

Tribunalens beslut av den 15 juli 2011 — Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-366/10 P) (¹)

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Ersättning för ersättningsgilla rättegångskostnader — Invändning om parallell talan — Förfarandefel — Rätten till försvar — Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan upptas till prövning och i övriga delar är ogrundat)

(2011/C 282/39)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och C. Berardis-Kayser, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) den 22 juni 2010 i mål F-78/09, Marcuccio mot kommissionen (REUP 2010, s. 0000), varigenom klaganden yrkar att beslutet ska upphävas.

Avgörande

1. *Överklagandet ogillas.*
2. *Luigi Marcuccio ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader i denna instans.*

(¹) EUT C 288, 23.10.2010.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 13 april 2011 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mot kommissionen

(Mål T-393/10 R)

(Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Kommissionens beslut att ålägga böter — Bankgaranti — Begäran om uppskov med verkställigheten)

(2011/C 282/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Tyskland), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co.

KG, (Hamm) och Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland), (ombud: advokaterna C. Stadler och N. Tkatchenko)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Bottka, R Sauer och C. Hödlmayr, biträdda av advokaten R. Van der Hout)

Saken

Uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut K(2010) 4387 slutlig av den 30 juni 2010 i ett ärende enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (COMP/38.344 — Stål för spännarmering) i form av ändringsbeslutet K(2010) 6676 slutlig av den 30 september 2010, i den mån sökandena påförs böter.

Avgörande

1. *Uppskov med verkställigheten av skyldigheten för Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG och Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG, att till förmån för kommissionen ställa en bankgaranti för att undvika omedelbar verkställighet av de böter som påförts dem enligt artikel 2 första stycket i kommissionens beslut K(2010) 4387 slutlig av den 30 juni 2010 i ett ärende enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (COMP/38.344 — Stål för spännarmering) i form av ändringsbeslutet K(2010) 6676 slutlig av den 30 september 2010, beviljas på villkor att:*
 - *Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG och Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG senast den 30 juni 2011 betalar ett belopp på [konfidentiellt] miljoner euro till kommissionen.*
 - *De betalar månatliga belopp på 300 000 euro (den 15:e varje månad) från och med den 15 juli 2011 till dess något annat beslutas, dock längst till dess att dom meddelas i detta mål.*
2. *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 15 juli 2011 — Fapricela mot kommissionen

(Mål T-398/10 R)

(Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Kommissionens beslut att ålägga böter — Bankgaranti — Begäran om uppskov med verkställigheten — Ekonomisk skada — Särskilda omständigheter föreligger inte — Situation som ställer krav på skyndsamt föreligger inte)

(2011/C 282/41)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Fapricela — Indústria de Trefilaria (Ançã, Portugal) (ombud: advokaterna M. Gorjão-Henriques och S. Roux)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira och V. Bottka, biträdda av advokaten M. Marques Mendes)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut K(2010) 4387 slutlig av den 30 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/38.344 — Stål för spännstål), särskilt i den del i vilken en skyldighet att ställa en bankgaranti föreskrivs som villkor för att undvika att de böter som ålagts enligt artikel 2 i det ovannämnda beslutet drivs in omedelbart.

Avgörande

1. *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
2. *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

Tribunalens beslut av den 18 juli 2011 — Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-450/10 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Rimlig frist för att ansöka om ersättning — Försening — Uppenbart att överklagandet delvis ska avvisas och delvis ska ogillas)

(2011/C 282/42)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och C. Berardis-Kayser, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) meddelade den 9 juli 2010 i mål F-91/09, Marcuccio mot kommissionen (F-91/09, REG 2010, s. I-0000) samt yrkande om upphävande av denna dom.

Avgörande

1. *Talan avvisas.*
2. *Luigi Marcuccio förpliktas att bära sina rättegångskostnader samt att ersätta Europeiska kommissionens kostnader inom ramen för förfarandet vid denna instans.*

⁽¹⁾ EUT C 317, 20.11.2010.

Tribunalens beslut av den 21 juli 2011 — Fuchshuber Agrarhandel mot kommissionen

(Mål T-451/10) ⁽¹⁾

(Talan om skadestånd — Gemensam jordbrukspolitik — Stående anbudsinfordringar för försäljning av spannmål på gemenskapsmarknaden — Kommissionens kontrollbefogenheter — Klar överträdelse av en bestämmelse genom vilken enskilda tillerkänns rättigheter — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2011/C 282/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Fuchshuber Agrarhandel GmbH (Hörsching, Österrike) (ombud: advokaten G. Lehner)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. von Rintelen och D. Triantafyllou)

Saken

Talan om ersättning för skada som har uppstått till följd av kommissionens underlåtenhet att kontrollera tillämpningsvillkoren för stående anbudsinfordringar för försäljning på gemenskapsmarknaden av spannmål som innehas av medlemsstaternas interventionsorgan, i föreliggande fall majs som innehas av det ungerska interventionsorganet.

Avgörande

1. *Talan avvisas eftersom det är uppenbart att den helt saknar rättslig grund.*
2. *Fuchshuber Agrarhandel GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 317, 20.11.2010.

Tribunalens beslut av den 6 juli 2011 — SIR mot rådet

(Mål T-142/11) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Särskilda restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Elfenbenskusten — Strykning av de aktuella personerna från förteckningen — Talan om ogiltigförklaring — Anledning saknas att döma i saken)

(2011/C 282/44)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Société ivoirienne de raffinage (SIR) (Abidjan, Elfenbenskusten) (ombud: advokaten M. Ceccaldi)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen och A. Vitro)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2011/18/Gusp av den 14 januari 2011 om ändring av rådets beslut 2010/656/Gusp om förlängning av restriktiva åtgärder mot Elfenbenskusten (EUT L 11, s. 36) och av förordning (EU) nr 25/2011 av den 14 januari 2011 om ändring av förordning (EG) nr 560/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter mot bakgrund av situationen i Elfenbenskusten (EGT L 11, s. 1), i den mån dessa rättsakter innebär restriktiva åtgärder till sökandens nackdel.

Avgörande

1. Det finns ej längre anledning att pröva talan.
2. Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.
3. Det finns ej längre anledning att pröva europeiska kommissionens interventionsansökan.

⁽¹⁾ EUT C 130, 30.4.2011.

Tribunalens beslut av den 6 juli 2011 — Petroci mot rådet

(Mål T-160/11) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Särskilda restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Elfenbenskusten — Borttagning av de berörda personerna från förteckningen — Talan om ogiltigförklaring — Anledning saknas att döma i saken)

(2011/C 282/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Société nationale d'opérations pétrolières de la Côte d'Ivoire Holding (Petroci Holding) (Abidjan, Elfenbenskusten) (ombud: advokaten M. Ceccaldi)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen och A. Vitro)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2011/18/GUSP av den 14 januari 2011 om ändring av rådets beslut 2010/656/GUSP om förlängning av restriktiva åtgärder mot Elfenbenskusten (EUT L 11, s. 36), och av rådets förordning (EU) nr 25/2011 av den 14 januari 2011 om ändring av förordning (EG) nr 560/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter mot bak-

grund av situationen i Elfenbenskusten (EUT L 11, s. 1), i de delar som dessa rättsakter medför restriktiva åtgärder som går sökandens emot.

Avgörande

1. Anledning saknas att döma i saken.
2. Europeiska unionens råd ska bära rättegångskostnaderna.
3. Anledning saknas att pröva ansöknings om intervention från Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 139, 7.5.2011.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 14 juli 2011 — Trabelsi m.fl. mot rådet

(Mål T-187/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien — Frysning av tillgångar — Ansökan om uppskov med verkställigheten och interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2011/C 282/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Mohamed Trabelsi (Paris, Frankrike), Ines Lejri (Paris), Moncef Trabelsi (Paris), Selima Trabelsi (Paris) och Tarek Trabelsi (Paris) (ombud: inledningsvis av advokaten A. Metzker, därefter av A. Tekari)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Vitro och G. Étienne)

Saken

Ansökan om interimistiska åtgärder och om uppskov med verkställigheten av rådets genomförandebeslut 2011/79/Gusp av den 4 februari 2011 om genomförande av beslut 2011/72/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien (EUT L 31 s. 40)

Avgörande

1. Ansökan avslås.
2. Beslut om rättegångskostnader anstår.

**Beslut av tribunalens ordförande av den 15 juli 2011 —
Personalföreträdarna vid EIB m.fl. mot Bömcke**

(Mål T-213/11 P(I)) ⁽¹⁾

*(Överklagande — Personalmål — Ansökan om intervention
vid personaldomstolen — Beräkning av frist — För sent
ingiven ansökan)*

(2011/C 282/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Personalföreträdarna vid Europeiska investeringsbanken (Luxemburg, Luxemburg), Jean-Pierre Bodson (Luxemburg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxemburg), Manuel Sutil (Nondkeil, Frankrike), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxemburg), Marie-Christel Heger (Luxemburg) (ombud: advokaterna J. Wilson, A. Senes och B. Entringer)

Övrig part i målet: Eberhard Bömcke (Athus, Belgien) (ombud: advokaten D. Lagasse)

Saken

Överklagande och yrkande om upphävande av det beslut som ordföranden på personaldomstolens andra avdelning meddelade den 17 mars 2011 i mål F-95/10 INT, Bömcke mot EIB (inte publicerat i rättsfallssamlingen).

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Personalföreträdarna vid Europeiska investeringsbanken, Jean-Pierre Bodson, Evangelos Kourgias, Manuel Sutil, Patrick Vanhoudt och Marie-Christel Heger ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 152, 21.5.2011.

**Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 29 juli 2011 —
Cemex m.fl. mot kommissionen**

(Mål T-292/11 R)

*(Interimistiskt förfarande — Begäran om upplysningar —
Artikel 3 i förordning (EG) nr 1/2003 — Begäran om uppskov
med verkställigheten — Situation som ställer krav på
skyndsamhet föreligger inte)*

(2011/C 282/48)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Cemex SAB de CV (Monterrey, Mexiko), New Sunward Holding BV (Amsterdam, Nederländerna), Cemex España, SA

(Madrid, Spanien), Cemex Deutschland AG (Ratingen, Tyskland), Cemex UK (Egham, Surrey, Förenade kungariket), Cemex Czech Operations s.r.o. (Prag, Republiken Tjeckien), Cemex France Gestion (Rungis, Frankrike) och Cemex Austria AG (Langenzersdorf, Österrike) (ombud: advokaterna J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Duránte och B. Martínez Corral)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: É. Gippini Fournier, F. Castilla Contreras och C. Hödlmayr, biträdda av advokaten J. Rivas)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut K(2011) 2360 slutlig av den 30 mars 2011 om ett förfarande enligt artikel 18.3 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (Ärende 39520 — Cement och varor som har samband med cement).

Avgörande

1. Begäran om interimistiskt förfarande ogillas.
2. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

**Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 29 juli 2011 —
Holcim (Deutschland) och Holcim mot kommissionen**

(Mål T-293/11 R)

*(Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Begäran om upplysningar —
Artikel 18.3 i förordning (EG) nr 1/2003 — Begäran om uppskov
med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet
föreligger inte)*

(2011/C 282/49)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Holcim AG (Hamburg, Tyskland) och Holcim Ltd (Rapperswil-Jona, Schweiz) (ombud: advokaterna P. Niggemann och K. Gafner)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Kellerbauer, R. Sauer och C. Hödlmayr)

Saken

Talan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut K(2011) 2363 slutligt av den 31 mars 2011 om ett förfarande enligt artikel 18.3 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (ärende 39520 — cement och cementprodukter)

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

**Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 29 juli 2011
— Cementos Portland Valderrivas mot kommissionen**

(Mål T-296/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Begäran om upplysningar — Artikel 18.3 i förordning (EG) nr 1/2003 — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2011/C 282/50)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pamplona, Spanien) (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castilla Contreas, C. Urraca Caviedes och C. Hödlmayr, biträdda av advokaten J. Rivas)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut K(2011) 2368 slutlig av den 30 mars 2011 om ett förfarande enligt artikel 18.3 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (ärende COMP/39.520 — Cement och cementprodukter)

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

**Tribunalens beslut av den 29 juli 2011 —
HeidelbergCement mot kommissionen**

(Mål T-302/11 R)

(Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Begäran om upplysningar — Artikel 18.3 i förordning (EG) nr 1/2003 — Begäran om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2011/C 282/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Denzel, T. Holzmüller och P. Pichler)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Kellerbauer, R. Sauer och C. Hödlmayr)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut K(2011) 2361 slutligt av den 31 mars 2011, om ett förfarande enligt artikel 18.3 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (ärende COMP/39.520 — Cement och cementprodukter).

Avgörande

1. Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut i fråga om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Överklagande ingett den 14 juni 2011 av Ioannis Vakalis av den dom som personaldomstolen meddelade den 13 april 2011 i mål F-83/10, Vakalis mot kommissionen

(Mål T-317/11 P)

(2011/C 282/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Ioannis Vakalis (Luvinata, Italien) (ombud: advokaten S. A. Pappas)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den överklagade domen,
- bifalla de yrkanden som framställdes i första instans, med undantag för det som personaldomstolen avvisade,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden yrkar i överklagandet att den dom som personaldomstolen (första avdelningen) meddelade den 13 april 2011 i mål F-83/10, Vakalis mot kommissionen, ska upphävas.

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fyra grunder.

1. Första grunden: Personaldomstolens resonemang i den överklagade domen var ologiskt och den inte drog slutsatserna av det den slog fast i densamma, eftersom den slog fast att det ankommer på kommissionen att ta hänsyn till växelkursvariationer. Kommissionen tar dock inte hänsyn till denna fråga. Den överklagade domens domskäl är således ologiska.
2. Andra grunden: Personaldomstolen misstog sig beträffande den fråga som hade ställts till den. Det framgår av den överklagade domen att personaldomstolen uppfattade det som att klaganden frågade domstolen huruvida skillnaden i behandling mellan tjänstemän på vilka 1969 års allmänna genomförandebestämmelser till artiklarna 11 och 12 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna (nedan kallade genomförandebestämmelserna) är tillämpliga och tjänstemän på vilka 2004 års genomförandebestämmelser är tillämpliga var rättsstridig. Frågan som ställdes till personaldomstolen var emellertid huruvida "de nya genomförandebestämmelserna är diskriminerande, eftersom de innebär att olika situationer behandlas lika". Klaganden gör i detta avseende gällande att det var fel av personaldomstolen att slå fast att talan inte kunde bifallas såvitt avsåg grunden avseende åsidosättande av lika-behandlingsprincipen.

3. Tredje grunden: Personaldomstolen ersatte kommissionens motivering med sin egen. Klaganden gör gällande att genomförandebestämmelsernas budgetära motivering blev känd först under förhandlingen och att denna motivering skiljer sig från den som kommissionen lämnade i avslaget på klagandens klagomål (vilken personaldomstolen för övrigt ansåg vara otillfredsställande). Enligt rättspraxis ankommer det inte på personaldomstolen att avhjälpa en eventuell avsaknad av motivering eller att komplettera kommissionens motivering genom att lägga till eller ersätta delar av motiveringen som inte framgår av själva det angripna beslutet.
4. Fjärde grunden: Personaldomstolen gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att slå fast att talan inte kunde bifallas såvitt avsåg grunden avseende åsidosättande av lika-behandlingsprincipen, eftersom klaganden inte hade visat att det förelåg en omotiverad skillnad i behandling. Klaganden hade dock visat att den aktuella skillnaden i behandling inte var motiverad av införandet av euron, vilket var den motivering som ursprungligen lämnades i avslaget på klagomålet.

Talan väckt den 23 juni 2011 — Régie Networks och NRJ Global mot kommissionen

(Mål T-340/11)

(2011/C 282/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Régie Networks (Lyon, Frankrike) och NRJ Global (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna B. Geneste och C. Vannini)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara unionen ansvarig på grund av att:
 - Europeiska kommissionens beslut av den 10 november 1997 om statligt stöd N 679/97 är rättsstridigt, samt på grund av
 - kommissionens inaktivitet efter konstaterandet av denna rättsstridighet i skrivelsen riktad till franska myndigheter den 8 maj 2003, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta hela den skada som drabbat sökandena till följd av de oriktigheter som angavs i inlagan, vilka omfattar
 - det skattebelopp som betalades under perioden från den 1 januari 1998 till den 31 december 2000,

- arvode till följd av det rättsliga förfarande som anhängiggjordes för att erhålla återbetalning av den skatt som betalades under perioden från den 1 januari 2001 till den 31 december 2002,
- arvode till följd av förevarande förfarande, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Den första grunden avser den oriktighet som blev följden av rättsstridigheten av kommissionens beslut av den 10 november 1997. Kommissionen har vid granskningen av stödordningen för radioutsändningar år 1997 förklarat denna förenlig med fördragsbestämmelserna utan att granska dess finansiering trots att kommissionen var skyldig att göra detta enligt fast rättspraxis från Europeiska unionens domstol på detta område, i den mån denna finansiering utgjorde en integrerad del av den berörda stödordningen. Det beslut som följaktligen antogs av kommissionen är rättsstridigt och innebär en underlåtelse som kan medföra utomobligatoriskt skadeståndsansvar för Europeiska unionen.
2. Den andra grunden avser åsidosättande av principen om god förvaltningssed till följd av kommissionens underlåtelse år 2003 att ersätta de skador som uppkom på grund av dess beslut år 1997. Kommissionen konstaterade att dess beslut av den 10 november 1997 var rättsstridigt senast den 8 maj 2003. Kommissionen adresserade vid denna tidpunkt en skrivelse till franska myndigheter där det angavs att finansieringen av stödordningen för radioutsändningar, såsom denna godkänts i sista hand genom beslut av den 10 november 1997, stod i strid med fördragsbestämmelserna. Kommissionen har emellertid inte vidtagit några åtgärder för att råda bot på denna rättsstridighet. Det är av denna anledning som sökandena anser att kommissionens underlåtelse att ersätta skadorna till följd av det rättsstridiga beslut som den antog år 1997 innebär ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed som är en allmän unionsrättslig princip, och vilket således kan medföra utomobligatoriskt skadeståndsansvar för unionen.

Talan väckt den 7 juli 2011 — Makhlouf mot rådet

(Mål T-359/11)

(2011/C 282/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Hafez Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaterna P. Grollet och G. Karouni)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 442/2001 av den 9 maj 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien, såvitt avser sökanden,
- ogiltigförklara rådets beslut 2011/273/Gusp av den 9 maj 2011 om restriktiva åtgärder mot Syrien, såvitt avser sökanden,
- ogiltigförklara rådets beslut 2011/302/Gusp av den 23 maj 2011 genom vilket bilagan till rådets beslut 2011/273/Gusp ersattes med texten i bilagan till beslutet av den 23 maj 2011, såvitt avser sökanden, och
- förplikta europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna, med stöd av artiklarna 87 och 91 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång har åsidosatts. Sökanden hävdar att hans rätt till försvar har åsidosatts eftersom han ålagts de aktuella sanktionerna utan att han dessförinnan fått yttra sig, fått tillfälle att försvara sig eller fått kännedom om de omständigheter som legat till grund för antagandet av dessa åtgärder.
2. Andra grunden: Åsidosättande av den motiveringsskyldighet som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF. Sökanden kritiserar rådet för att den beslutat om restriktiva åtgärder avseende honom utan att ha underrättat honom om skälen för detta, så att han kunde försvara sig. Sökanden hävdar att rådet endast använt en generell och slentrianmässig formulering och inte närmare angav de omständigheter av faktisk och rättslig natur som utgjorde den rättsliga grunden för rådets beslut eller de överväganden som föranlett rådet att fatta detta.
3. Tredje grunden: Den garanterade rätten till ett effektivt domstolsskydd har åsidosatts. Sökanden hävdar att han inte kunnat på ett ändamålsenligt sätt framföra sina synpunkter till rådet. Dessutom har han inte kunnat använda sin talerätt i tribunalen på ett ändamålsenligt sett, på grund av att det i det angripna beslutet helt saknas uppgifter angående de specifika och konkreta skäl som föranlett beslutet.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av den allmänna proportionalitetsprincipen.
5. Femte grunden: Åsidosättande av rätten till egendom, eftersom de restriktiva åtgärderna, särskilt frysningen av penning-

medel, utgör ett oproportionerligt ingrepp i sökandens grundläggande rätt att fritt förfoga över sin egendom.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av rätten till respekt för privatlivet, eftersom åtgärderna avseende frysning av penningmedel och begränsning av rörelsefrihet också utgör ett oproportionerligt ingrepp i sökandens grundläggande rätt till respekt för privatlivet.

Talan väckt den 12 juli 2011 — Arla Foods mot harmoniseringsbyrån — Artax (Lactofree)

(Mål T-364/11)

(2011/C 282/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Arla Foods AMBA (Viby J, Danmark) (ombud: advokaten J. Hansen)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG (Linz, Österrike)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- dels ogiltigförklara det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 18 april 2011 i ärende R 1357/2009-2, dels förklara registreringen som gemenskapsvarumärke nr 4647533 ogiltig för varor i klasserna 5, 29, 30 och 32, enligt det beslut som meddelades av annulleringsenheten den 11 september 2009, och
- förplikta svaranden och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna för förfarandena vid annulleringsenheten, överklagandenämnden och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Figurmärket Lactofree för varor i klasserna 5, 29, 30 och 32 — registrering som gemenskapsvarumärke nr 4647533.

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Motparten vid överklagandenämnden.

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Sökanden.

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Sökandens ansökan om ogiltighetsförklaring har sin grund, i enlighet med artiklarna 53.1 a och 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009, i den äldre registreringen som gemenskapsvarumärke nr 4532751, avseende figurmärket (i färg) lactofree för varor i klass 29.

Annulleringsenhetens beslut: Bifall till ansökan om ogiltighetsförklaring avseende en del av varorna.

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av annulleringsenhetens beslut och avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring.

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 53.1 a och 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009, eftersom överklagandenämnden gjorde fel när den genomförde den jämförande bedömningen av kännetecknen. Den gjorde således även fel i den övergripande bedömningen av huruvida det föreligger någon risk för förväxling mellan figurmärkena lactofree och Lactofree.

Överklagande ingett den 5 juli 2011 av AO av det beslut som personaldomstolen meddelade den 4 april 2011 i mål F-45/10, AO mot kommissionen

(Mål T-365/11 P)

(2011/C 282/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: AO (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten P. Lewisch)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva det beslut som personaldomstolen meddelade den 4 april 2011 i mål F-45/10, AO mot kommissionen,
- om tribunalen kan avgöra målet i sak, bifalla yrkandena i första instans, nämligen
 - ogiltigförklara beslut CMS 07/046 som antogs av Europeiska kommissionen den 23 juli 2009 på grund av trakasserier, bristfällig förvaltning och missbruk av den grundläggande rätten att yttra sig,
 - ogiltigförklara alla beslut som har tagits av tillsättningsmyndigheten gentemot sökanden under perioden från

september 2003 till avsättningen från tjänsten på grund av trakasserier och bristfällig förvaltning på grund av åsidosättande av den grundläggande rätten att yttra sig,

- möjliggöra att höra sökanden enligt artiklarna 7.1 och 24 i tjänsteföreskrifterna ⁽¹⁾ och hänvisa till de inlämnade begärandena i februari 2007 och i mars 2008,
- bevilja en symbolisk ersättning på en (1) euro till sökanden för att ersätta den ideella och yrkesmässiga skada som han har lidit enligt klagomålet, i den mån syftet med ett sådant klagomål inte är pengar utan erkännande av sökandens värdighet och yrkesmässiga anseende, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

1. Första grunden: Villkoren för att avgöra målet genom beslut, enligt artikel 76 i personaldomstolens rättegångsregler, var inte uppfyllda och det var inte uppenbart att talan skulle avvisas eller ogillas, eftersom
 - personaldomstolen tog inte hänsyn till ett flertal anklagelser och bevismaterial som lades fram avseende de trakasserier som sökanden hade utsatts för, och
 - sökanden förvägrades rätten till en föreskriven frist för att kunna rätta sin ansökan, i enlighet med vad som anges i artikel 36 i personaldomstolens rättegångsregler, avseende två av tillsättningsmyndighetens beslut som sökanden hade angett i sin ansökan.
2. Andra grunden: Unionsrätten har åsidosatts genom beslutet i mål F-45/10, i den mening som avses i artikel 11.1 i bilaga I till stadgan för Europeiska unionens domstol, eftersom sökanden har rätt till ersättning på grund av de trakasserier som hade förekommit.
3. Tredje grunden: Personaldomstolen åsidosatte sökandens rätt att bli hörd, enligt såväl artikel 6.1 i Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som artikel 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ Förordning nr 31 (EEG), 11 (EKSG) med fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska ekonomiska gemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen (EGT 1962, s. 1385), i dess ändrade lydelse.

Talan väckt den 4 juli 2011 — Lyder Enterprises mot växtsortsmyndigheten — Liner Plants NZ (1993) (Southern Splendour)

(Mål T-367/11)

(2011/C 282/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Lyder Enterprises Ltd (Auckland, Nya Zeeland) (ombud: G. Pickering, Solicitor)

Svarande: Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO)

Motpart vid överklagandenämnden: Liner Plants NZ (1993) Ltd (Waitakere, Nya Zeeland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av överklagandenämnden vid Gemenskapens växtsortsmyndighet den 18 februari 2011 i ärende A007/2010, och
- vilandeförklara målet till dess att High Court i Nya Zeeland har meddelat ett slutligt avgörande i mål nr CIV:2011:404:2969.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapens växtförädlarrätt: Sökanden

Gemenskapens växtförädlarrätt som avses i ansökan: Southern Splendour — ansökan nr 2006/1888 om registrering av växtförädlarrätt

Innehavare av gemenskapens växtförädlarrätt som åberopats som hinder för registrering: Motparten vid överklagandenämnden

Grund för invändningen: Invändningen grundades på påståendet att sökanden inte var den som förädlat, eller upptäckt och utvecklat sorten, eller var den till vilken rätten har övergått

Beslut av växtsortsmyndighetens kommitté: Avslag på ansökan nr 2006/1888 för sorten Southern Splendour (Beslut nr R972)

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet ogillas

Grunder: Åsidosättande av principen att motparten ska höras (*audi alteram partem*), bristande kompetens, bristande förståelse av de grundläggande bestämmelserna om skälighet, och åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, eftersom överklagandenämnden slog fast att bevisningen i sökandens skrivelser inte kunde godtas då den inte utgjorde en edsvuren utsaga.

Talan väckt den 8 juli 2011 — Polyelectrolyte Producers Group m.fl. mot kommissionen

(Mål T-368/11)

(2011/C 282/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Polyelectrolyte Producers Group (Bryssel, Belgien) SNF SAS (Andrezieux Boutheon, Frankrike) och Travetanche Injection SPRL (Bryssel, Belgien) (ombud: K. Van Maldegem och R. Cana, lawyers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) nr 366/2011 av den 14 april 2011 om ändring av bilaga XVII (akrylamid) till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (EUT 2011 L 101, s. 12), samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden:

- Den omtvistade förordningen innehåller uppenbart felaktiga bedömningar i den mån Europeiska kommissionen beaktade uppgifter som enligt tillämpliga bestämmelser inte är relevanta vad avser exponering av människor och miljön i EU. Kommissionen underlät vidare att identifiera de risker som följer avakrylamidinjektion i enlighet med tillämpliga villkor och förlitade sig istället på uppgifter gällande ett annat ämne. De relevanta bestämmelserna har således inte uppfyllts genom antagandet av förordningen.

2. Andra grunden:

- Den omtvistade förordningen innebär ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

3. Tredje grunden:

- Motiveringen av den omtvistade förordningen är bristfällig vilket står i strid med artikel 296 FEUF.

—————

Talan väckt den 5 juli 2011 — Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon mot kommissionen m.fl.

(Mål T-369/11)

(2011/C 282/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon (Chalandri, Grekland) (ombud: advokaten A. Krystallidis)

Svarande: Europeiska kommissionen, EU:s delegation till Turkiet (Ankara, Turkiet) och Central Finance & Contracts Unit (CFCU) (Ankara, Turkiet)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta svarandena att ersätta den skada som vållats sökanden till följd av det rättsstridiga beslut som en av svarandena (EU:s delegation till Turkiet) fattade den 5 april 2011 (och eventuella senare fattade beslut) om att inte tilldela kontraktet "Enlargement of the European Turkish Business Centres Network to Sivas, Antakya, Batman and Van — Europe Aid/128621/D/SER/TR" till Konsortiet⁽¹⁾ på grund av att detta påståtts ha lämnat "oriktiga uppgifter",

- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Svarandena har åsidosatt sökandens berättigade förväntningar, i strid med artikel 10 i den europeiska kodexen för god förvaltningssed, genom att oväntat upphäva beslutet att tilldela det aktuella kontraktet till Konsortiet på grund av att detta påståtts ha lämnat "oriktiga uppgifter".
2. Andra grunden: Svarandena har åsidosatt den allmänna rätts-säkerhetsprincipen samt bestämmelserna i artikel 4 i den europeiska kodexen för god förvaltningssed, genom att anklaga sökanden för att lämnat oriktiga uppgifter utan att först ha fastställt att någon av de ingivna handlingarna var förfalskad.
3. Tredje grunden: Svarandena har åsidosatt sökandens rätt att yttra sig, genom att inte upplysa sökanden om sin avsikt att inte tilldela kontraktet till Konsortiet, vilket strider mot artikel 16 i den europeiska kodexen för god förvaltningssed.

4. Fjärde grunden: Svarandena har inte närmare angett vilka handlingar som sökanden påstås ha förfalskat, vilket strider mot artikel 18 i den europeiska kodexen för god förvaltningssed.

5. Femte grunden: Svarandena har inte upplyst sökanden om hur det beslut som gick den emot kunde överklagas, vilket strider mot artiklarna 11 och 19 i den europeiska kodexen för god förvaltningssed.

6. Sjätte grunden: Svarandena missbrukade sitt utrymme för skönsmåsig bedömning vid fastställandet av de faktiska omständigheter som lagts fram inför dem och överskred således sina befogenheter, eftersom de skäl som den upphandlande myndigheten hade angett endast skulle ha kunnat tillämpas för att underkänna ett anbud under upphandlingsförfarandet, på grund att det inte uppfyllde utvärderingskriterierna, och inte när kontraktet faktiskt redan hade tilldelats.

—————

(¹) "DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS S.A. (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (UK) — DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBERPARK (TR)"

—————

Talan väckt den 15 juli 2011 — Palirria Souliotis mot kommissionen

(Mål T-380/11)

(2011/C 282/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis Konservon — Palirria Souliotis AE (Psachna, Grekland) (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 447/2011 av den 6 maj 2011 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EUT L 122, s. 63), och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: kommissionen åsidosatte en väsentlig formföreskrift, eftersom den underlät att i vederbörlig ordning samråda med nomenklaturkommittén. Vidare har kommissionen underlåtit att behandla sökandens yttrande.

2. Andra grunden: kommissionen överskred de befogenheter som den har tilldelats med stöd av artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22).
3. Tredje grunden: kommissionen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att klassificera fyllda vinblad på burk under ett KN-nummer som finns i bilagan till den angripna förordningen.

Talan väckt den 15 juli 2011 — Pigui mot kommissionen

(Mål T-382/11)

(2011/C 282/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Cristina Pigui (Strejnic, Rumänien) (ombud: advokaten M. Alexe)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta svaranden att lämna ut uppgifter om vilka högskolor det är som deltar i det Internetbaserade masterprogrammet för 2008–2010 inom Jean Monnet-programmet,
- förplikta svaranden att dels avbryta programmet om inte någon högskola deltar i det, dels begära skriftliga studerandeavtal mellan studenter och organisatörer och dels kräva ett enhetligt bedömningssystem som gäller för samtliga berörda studenter, och
- förplikta kommissionen att återställa den ursprungliga situationen för sökanden, genom att ange att programmet för 2008–2010 inte uppfyllde de villkor som ställs för ett Jean Monnet-program, i vart fall beträffande sökanden.

Grunder och huvudargument

Genom sin talan yrkar sökanden, enligt artikel 265 FEUF, att tribunalen ska fastställa att svaranden rättsstridigt underlät att agera, eftersom svaranden inte lämnade ut resultaten av den offentliga utfrågningen, som sökanden ansökt om.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden åsidosatte artiklarna 6.3 och 15 i beslut nr 1720/2006/EG, ⁽¹⁾ eftersom den underlät att göra en undersökning och lämna ut uppgifter, vilket sökanden hade ansökt om. Sökanden åsidosatte även artiklarna 11 och 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom den åsidosatte principen om öppenhet och rättsreglerna om konsumentskydd.
2. Andra grunden: Svaranden åsidosatte artiklarna 4 och 5 i direktiv 97/7/EG ⁽²⁾ och artiklarna 2 a b och 5 i direktiv 2005/29/EG ⁽³⁾, eftersom den underlät att undersöka och utvärdera det Internetbaserade Jean Monnet-programmet utifrån dess mål, i enlighet med artikel 15 i beslut nr 1720/2006/EG.
3. Tredje grunden: Svaranden åsidosatte artikel 5 i direktiv 97/7/EG och artiklarna 2 a b, 6 och 7 i direktiv 2005/29/EG, eftersom den underlät att undersöka de orättvisa kriterierna i systemet för bedömning av studenterna.
4. Fjärde grunden: Svaranden åsidosatte såväl artikel 14 i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som artikel 2 i protokoll nr 1 till Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, eftersom sökanden inte blev likbehandlad inom ramen för det Internetbaserade masterprogrammet inom Jean Monnet-programmet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut 2006/1720/EG av den 15 november 2006 om inrättande av ett handlingsprogram för livslångt lärande (EUT L 327, s. 45).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal (EUT L 144, s. 19).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, s. 22).

Talan väckt den 21 juli 2011 — Makhlouf mot rådet

(Mål T-383/11)

(2011/C 282/62)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Eyad Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaterna P. Grollet och G. Karouni)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut 2011/302/Gusp av den 23 maj 2011 om genomförande av beslut 2011/273/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien, i den del det avser sökanden, vars grundläggande rättigheter kränks, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna med stöd av artiklarna 87 och 91 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Den första grunden avser åsidosättande av rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång. Sökanden gör gällande att hans rätt till försvar har åsidosatts med hänsyn till att han har ålagts en sanktion utan att dessförinnan ha beretts tillfälle att yttra sig, försvara sig eller få kännedom om de uppgifter som de vidtagna åtgärderna grundar sig på.
2. Den andra grunden avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten i artikel 296 andra stycket FEUF. Sökanden kritiserar rådet för att ha vidtagit restriktiva åtgärder mot honom utan att ange skälen härför, och därmed utan att ge honom möjlighet att försvara sig. Sökanden beskyller svaranden för att endast ha använt en allmän och slentrianmässig formulering, utan att ange exakt vilka faktiska och rättsliga omständigheter som utgör beslutets rättsliga grund eller vilka överväganden som lett till att det antogs.
3. Den tredje grunden av rör frågan huruvida motiveringen är välgrundad. Sökanden kritiserar rådet för att stödja sig på en uppenbart felaktig motivering, genom att assimilera olika förhållanden, på så sätt att den inte ska tillmätas någon rättslig betydelse.
4. Den fjärde grunden avser åsidosättande av den garanti som förknippas med rätten till ett effektivt domstolsskydd. Enligt sökanden har han inte bara gått miste om möjligheten att uttrycka sin synpunkt i rådet, men kan inte heller, i avsaknad av uppgifter i det angripna beslutet om de särskilda och konkreta skäl som anförs som motiv, med framgång föra talan i tribunalen.
5. Den femte grunden avser åsidosättande av den allmänna proportionalitetsprincipen.
6. Den sjätte grunden avser åsidosättande av äganderätten i den mån de restriktiva åtgärderna, och särskilt frysningen av medel, utgör ett oproportionerligt ingrepp i den grundläggande rättigheten för sökanden att fritt förfoga över sina tillgångar.

7. Den sjunde grunden avser åsidosättande av rätten till ett privatliv, i den mån frysningen av medel och begränsningen av rätten att röra sig fritt även de utgör oproportionerliga ingrepp i sökandens grundläggande rättigheter.

—————
Talan väckt den 22 juli 2011 — Safa Nicu Sepahan mot rådet

(Mål T-384/11)

(2011/C 282/63)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Safa Nicu Sepahan (Isfahan, Iran) (ombud: A. Bahrami, lawyer)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att upptagande nr. 19 i förteckningen som återfinns i bilaga VIII till rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, s. 1), i dess lydelse enligt rådets genomförandeförordning (EU) nr 503/2011 av den 23 maj 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 136, s. 26) ska ogiltigförklaras,
- fastställa att svaranden har åsidosatt artikel 265 FEUF genom underlåtelse att pröva sökandens ansökan av den 7 juni 2011 om omprövning av upptagandet i punkt nr. 19,
- förordna om att sökandens namn ska strykas från EU:s sanktionslista,
- tillerkänna sökanden ersättning till ett belopp som ska fastställas under förevarande förfarande, men som inte ska understiga 2 000 000 euro, och
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden avser att rådet har gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning eftersom upptagandet av sökandens namn i förteckningen över personer, enheter och organ som är föremål för restriktiva åtgärder är felaktigt, missvisande, oklart, ofullständigt och således rättsstridigt i dess helhet.

2. Andra grunden avser att rådet har underlåtit att ange tillräckliga skäl som motiverar upptagandet av sökandens namn i förteckningen över personer som omfattas av de restriktiva åtgärderna.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter genom underlåtenheten att korrekt motivera utvidgningen, i rådets genomförandeförordning (EU) nr 444/2001, av den slutgiltiga tullen till produkter som innehåller högst 20 viktprocent biodiesel.

Talan väckt den 21 juli 2011 — BP Products North America mot rådet

(Mål T-385/11)

(2011/C 282/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: BP Products North America, Inc. (Naperville, Förenta staterna) (ombud: advokaterna H.-J. Prieß och B. Sachs samt C. Farrar, solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 2 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 443/2011⁽¹⁾ av den 5 maj 2011, i den del den berör sökanden,
- ogiltigförklara artikel 2 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 444/2011⁽²⁾ av den 5 maj 2011,
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader i enlighet med artikel 87 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av de grundläggande antidumpnings- och utjämningsförordningarna genom att utvidga rådets förordningar (EG) nr 598/2009⁽³⁾ och nr 599/2009 om import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater till att gälla biodieselprodukter som inte ursprungligen omfattades av antidumpnings- och utjämningsförordningarna i stället för att inleda en ny undersökning trots att de blandningar som nu omfattas av rådets genomförandeförordning (EU) nr 2011/444 uttryckligen var undantagna från tillämpningsområdet för rådets förordningar (EG) nr 598/2009 och nr 599/2009.
2. Andra grunden: Uppenbart oriktig bedömning i flera avseenden av de faktiska omständigheterna, särskilt vad gäller den omständigheten att de låghaltiga biodieselprodukterna (som inte omfattas av någon tull) inte kan omvandlas till höghaltiga blandningar (vilka omfattas av tull) så att ett kringgående inte är möjligt, samt vad avser sökandens påstådda kringgående, en uppenbart oriktig bedömning av de ekonomiska överväganden som sökanden har angett som skäl för sin export.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av de grundläggande unionsrättsliga principerna om icke-diskriminering och god förvaltningssed, genom att inte bevilja sökanden den tullsats som gäller för "samarbetande företag" trots att sökanden samarbetade fullt ut.

- (1) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 443/2011 av den 5 maj 2011 om utvidgning av den slutgiltiga utjämningsstull som genom förordning (EG) nr 598/2009 infördes på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater till att omfatta import av biodiesel som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte, om utvidgning av den slutgiltiga utjämningsstull som infördes genom förordning (EG) nr 598/2009 till att omfatta import av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater, och om avslutande av undersökningen rörande import som avsänts från Republiken Singapore (EUT L 122, s. 1).
- (2) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 444/2011 av den 5 maj 2011 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningsstull som genom förordning (EG) nr 599/2009 infördes på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater till att omfatta import av biodiesel som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte, om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningsstull som infördes genom förordning (EG) nr 599/2009 till att omfatta import av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater, och om avslutande av undersökningen rörande import som avsänts från Republiken Singapore (EUT L 122, s. 12).
- (3) Rådets förordning (EG) nr 598/2009 av den 7 juli 2009 om införande av en slutgiltig utjämningsstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 179, s. 1), och rådets förordning (EG) nr 599/2009 av den 7 juli 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningsstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 179, s. 26).

Talan väckt den 22 juli 2011 — Nitrogénművek Vegyipari mot kommissionen

(Mål T-387/11)

(2011/C 282/65)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nitrogénművek Vegyipari Zrt. (Pétfürdő, Republiken Ungern) (ombud: Z. Tamás och M. Le Berre, lawyers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 27 oktober 2010 om det statliga stöd C 14/09 (f.d. NN 17/09) som Ungern har beviljat Péti Nitrogénművek Zrt. (*delgivet med nr K(2010) 7274*), och
- förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader samt ersätta sökandens kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden:
 - Kommissionen har underlåtit att tillämpa marknadsstransaktionsprincipen.
2. Andra grunden:
 - Det angripna beslutet antogs i strid med artikel 107.1 FEUF.
3. Tredje grunden:
 - Det angripna beslutet antogs i strid med artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 296 FEUF.
4. Fjärde grunden:
 - Det angripna beslutet antogs i strid med artikel 41.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
5. Femte grunden:
 - Det angripna beslutet antogs i strid med principen om skydd för berättigade förväntningar.
6. Sjätte grunden (som är alternativ i förhållande till den första och andra grunden):
 - Det angripna beslutet antogs i strid med artikel 107.3 b FEUF.

Talan väckt den 22 juli 2011 — Deutsche Post mot kommissionen

(Mål T-388/11)

(2011/C 282/66)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ombud: J. Sedemund, T. Lübbig och M. Klasse)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 10 maj 2011 i ärende K 36/2007 om statligt stöd — Tyskland, statligt stöd till Deutsche Post AG (K(2011) 3081 slutlig), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2011) 3081 slutlig av den 10 maj 2011 om ärende C 36/2007 om statligt stöd — Tyskland, statligt stöd till Deutsche Post AG, varigenom kommissionen beslutat att utvidga undersökningen i ärendet enligt artikel 108.2 FEUF. Utvidgningen avser den statliga finansieringen av pensioner för tjänstemän som innan klagandebolaget bildades var anställda av Deutsche Bundespost och som redan var föremål för kommissionens beslut av den 12 september 2007 att inleda ett förfarande i detta ärende.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF — Uppenbart felaktig kvalificering som stöd

Kommissionen uppenbart oriktiga bedömning består i att den inte har tillämpat dom av den 6 mars 2004 i mål T-157/01, Danske Busvognmænd mot kommissionen (REG 2004, s. II-917). Enligt denna rättspraxis utgör åtgärder fritar tidigare statliga företag från pensionsförpliktelser som går utöver vad som normalt åligger privata företag inte stöd. Tillämpat på föreliggande faktiska omständigheter innebär detta med nödvändighet att statlig finansiering av pensionsåtaganden inte är att betrakta som stöd.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 1 b i förordning nr 659/1999 (¹) samt artiklarna 107 och 108 FEUF — Uppenbart oriktig bedömning av det påstådda stödet som ett "nytt" stöd

Kommissionens uppenbart oriktiga bedömning består i att den inte har beaktat att det vid statligt ansvar för pensionsförpliktelser bara kan vara fråga om befintligt stöd, i den mån det över huvud taget är fråga om stöd. Statens fortsatta ansvar för pensionsförpliktelserna framgår av den tyska grundlagen, förelåg därmed redan när fördragen trädde i kraft och har inte genomgått några väsentliga ändringar därefter. Vidare är kommissionen bunden av sin förklaring i mål T-266/02, Deutsche Post mot kommissionen, att den redan i beslut av den 19 juni 2002 hade konstaterat att pensionssystemet inte utgjorde en "fördel" i den mening som avses i bestämmelserna om statligt stöd, vilket är att likställa med ett icke-ingripandebesked.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF — Uppenbart felaktig metod för att beräkna det påstådda stödet

Klaganden klandrar kommissionen för att inte har genomfört den enligt kommissionens eget påstående nödvändiga balanseringen av de sociala förmåner som klaganden faktiskt betalat för tjänstemännen med avdrag för påstådda "tillägg" för sociala kostnader som är otypiska för en konkurrensutsatt verksamhet i den godtagbara ersättningen för reglerade produkter och de sociala kostnader som privata konkurrenter har under normala marknadsförhållanden. Kommissionens beräkningsmetod bortser därmed rättsstridigt från storleken på de sociala förmåner som klaganden faktiskt betalat tjänstemännen, vilket medför att den blir av försumbar betydelse för storleken på det påstådda stöd som kommissionen beräknat huruvida och i så fall i vilken mån klaganden har betalat sociala förmåner. Klaganden gör vidare gällande att de påstådda "tilläggen" till ersättningen inte kan styrkas och i alla händelser att de sociala kostnader som är otypiska för en konkurrensutsatt verksamhet i alla händelser inte kan täckas av avkastningen.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF — Uppenbart felaktig klassificering som stöd av den påstådda "korssubventioneringen" av det icke-reglerade området genom det reglerade området

Klaganden klandrar vidare kommissionen för att inte ha gjort den obligatoriska överkompensationsberäkningen och inte ha visat att de statliga kompensationsutbetalningarna över huvud taget har överskridit de ersättningsgilla kostnaderna.

5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF — Uppenbart fel vid fastställande av "benchmark" för konkurrens-mässiga sociala kostnader

Klaganden hävdar i synnerhet att kommissionen vid beräkningen av de konkurrens-mässiga sociala kostnaderna för privata arbetsgivare har inkluderat arbetstagarnas bidrag, trots att dessa kommer från arbetstagarnas tillgångar och inte kan räknas in i de sociala kostnaderna som arbetsgivarna ska bära, och att kommissionen som "benchmark" använt de (högre) tjänstemannalönerna i stället för de konkurrens-mässiga lönenivåerna i privata företag. Om båda dessa fel rättas till, vilket är nödvändigt, faller det påstådda stödet bort fullständigt.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 296 andra stycket FEUF — Bristande motivering

Slutligen är det angripna beslutet bristfälligt motiverat.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 18 juli 2011 — Guccio Gucci mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-389/11)

(2011/C 282/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Guccio Gucci SpA (Firenze, Italien) (ombud: advokaten F. Jacobacci)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Chang Qing Qing (Firenze, Italien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattades av första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 14 april 2011 i ärende R 143/2010-1 i den mån som invändningen avseende övriga varor i klasserna 9 och 14 avslogs, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket GUDDY för olika varor i klasserna 9, 14, 18 och 25 — Gemenskapsvarumärkesansökan nr 6799531

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Registrerat gemenskapsvarumärke nr 121988 av ordmärket GUCCI för varor i klasserna 9, 14, 18 och 25

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Delvis ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut och delvis avslag av överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009 genom att överklagandenämnden inte i vederbörlig ordning undersökte de handlingar som hade ingetts för att dra korrekta slutsatser vad avser varumärket GUCCI:s högre särskiljningsförmåga och jämförelsen i fonetiskt hänseende av varumärkena, samt därefter felaktig tolkning och tillämpning av artikel 8.1 b i varumärkesförordningen.

Talan väckt den 26 juli 2011 — Masottina mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-393/11)

(2011/C 282/68)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Masottina SpA (Conegliano (TV), Italien) (ombud: advokaten N. Schaeffer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Bodegas Cooperativas de Alicante, som bedriver verksamhet under beteckningen Coop. V. BOCOPA (Alicante, Spanien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara eller ändra det beslut som fattades av första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 4 maj 2011 (ärende R 518/2010-1) samt invändningsenhetens beslut av den 2 februari 2010,
- ogilla den talan som väckts av Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA genom vilken nämnda företag motsätter sig registrering av varumärket CA' MARINA och bevilja registrering av gemenskapsvarumärke nr 6375216 för Masottina SpA:s räkning, samt
- förplikta Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket CA' MARINA för varor i klass 33 — Varumärkesansökan nr 6375216

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Registrerat gemenskapsvarumärke nr 1796374 för ordmärket MARINA ALTA för varor i klass 33

Annulleringsenhetens beslut: Avslag på ansökan om gemenskapsvarumärke för samtliga varor

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Sökanden har gjort gällande att överklagandenämnden åsidosatte artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 genom att tillämpa den på ett felaktigt sätt. Sökanden har för det första kritiserat avsaknaden av eller i vart fall bristen på fastställelse och åtskillnad av varumärket MARINA ALTA, för det andra den omständigheten att det inte föreligger någon risk för förväxling vad avser de berörda kännetecknen och för det tredje den omständigheten att överklagandenämnden inte beaktade att varorna, försäljningskanalerna och de avsedda målgrupperna skiljer sig åt.

Talan väckt den 26 juli 2011 — Elti mot Europeiska unionens delegation i Montenegro

(Mål T-395/11)

(2011/C 282/69)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Elti d.o.o. (Gornja Radgona, Republiken Slovenien) (ombud: advokaten N. Zidar Klemenčič)

Svarande: Europeiska unionen, företrädd av dess delegation i Montenegro

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att svaranden har åsidosatt artiklarna 2 och 30.3 i direktiv 2004/18/EG ⁽¹⁾
- ogiltigförklara det förhandlande förfarandet inom ramen för upphandlingen "Stöd till digitalisering av Montenegros offentliga radio- och tv-sändningar- leverans av utrustning" (EuropaAid/129435/C/SUP/ME-NP) (EUTS 178-270613), eftersom sökanden inte getts en likvärdig behandling och därmed inte kunnat förklara sitt anbud,
- ogiltigförklara beslutet om kontraktstilldelning i det ovan nämnda anbuds förfarandet,
- i det fall kontraktet redan har ingåtts, förklara detta ogiltigt
- i andra hand, om kontraktet redan har fullgjorts vid tidpunkten för tribunalens dom eller det inte längre kan ogiltigförklaras, slå fast att svaranden har åsidosatt artiklarna 2 och 30.3 i direktiv 2004/18/EG och förplikta svaranden att utge skadestånd till sökanden med 172 541,56 euro som ersättning för åsamkad skada med avseende på nämnda upphandling,
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader, samt intervenienters kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 2 och 30.3 i direktiv 2004/18/EG då,

— Upplysningar som var av betydelse för ingivande av anbud inte fanns tillgängliga för samtliga anbudsgivare på samma sätt och med samma innehåll,

— Den vinnande anbudsgivaren gavs upplysningar på ett diskriminerande sätt vilket medförde en fördel då anbudet kunde korrigeras,

— Det förhandlade förfarandet skedde på ett sådant sätt att svaranden påverkade resultatet genom att begära kompletterande upplysningar och klargöranden från endast vissa anbudsgivare, varigenom principerna om icke-diskriminering och öppenhet åsidosattes.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtjänster, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114)

Talan väckt den 26 juli 2011 — Symfiliosi mot FRA

(Mål T-397/11)

(2011/C 282/70)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Symfiliosi (Nicosia, Republiken Cypern) (ombud: advokaten L. Christodoulou)

Svarande: Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter meddelade den 23 maj 2011, avseende att tilldela det första ramavtalet i upphandlingsförfarandet F/SE/10/03 — Lot 12 Cypern till First Elements och det andra ramavtalet till Symfiliosi, och

— förplikta Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en huvudsaklig grund, enligt vilken FRA inte motiverade sitt beslut. Sökanden ifrågas-

ätter även i sak bedömningen av anbuderna i upphandlingen och gör gällande att denna bedömning var skönsmässig, oskäligen och rättsstridig.

Talan väckt den 29 juli 2011 — Banco Santander och Santusa mot kommissionen

(Mål T-399/11)

(2011/C 282/71)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Banco Santander SA (Santander, Spanien) och Santusa Holding SL (Boadilla del Monte, Spanien) (ombud: advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero och M. Muñoz de Juan)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden(a) yrkar att tribunalen ska

— bifalla sökandens yrkanden och ogiltigförklara artikel 1.1 i det beslut i vilket artikel 12.5 TRLIS förklaras utgöra statligt stöd,

— i andra hand, ogiltigförklara artikel 1.1 i den del det fastställs att artikel 12.5 TRLIS innehåller inslag av statligt stöd när den tillämpas på förvärv av majoritetsandelar,

— i tredje hand, ogiltigförklara artikel 4 i den mån regeln om återkrav av stöd tillämpas på transaktioner som genomförts innan det slutliga beslut som är föremål för talan publicerades i Europeiska unionens officiella tidning (EUT, den 21.5.2011),

— i fjärde hand ogiltigförklara artikel 1.1, alternativt artikel 4, i den del det däri hänvisas till transaktioner utförda i Mexiko, Amerikas förenta stater och Brasilien, och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom denna ansökan har talan väckts mot kommissionens beslut K(2010) 9566 av den 12 januari 2011 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Den första grunden avser en uppenbart felaktig rättstillämpning vid bedömningen av selektivitetsbegreppet och vid kvalificeringen av den aktuella åtgärden som statligt stöd.
- Sökanden gör gällande att kommissionen inte har slagit fast att den undersökta skatteåtgärden gynnar "vissa företag eller viss produktion" såsom föreskrivs i artikel 107.1 FEUF. Kommissionen har helt enkelt förutsatt att skatteåtgärden är selektiv med hänsyn till att den endast är tillämplig på förvärv av kapitalandelar i utländska företag (i det här fallet i tredjeländer, som inte är medlemsstater i EU) och inte i inhemska företag. Sökanden anser att resonemanget är såväl felaktigt som paradoxalt. Den omständigheten att en tillämpning av den undersökta åtgärden — precis som alla andra skatteåtgärder — grundar sig på att vissa objektiva rekvisit ska vara uppfyllda, betyder inte att åtgärden är selektiv i rättsligt och faktiskt hänseende. Spanien har inkommit med uppgifter som visar att det är tal om en allmän åtgärd som i rättsligt och faktiskt hänseende är tillämplig på samtliga företag som är skyldiga till den skatt som tas ut på spanska företag, oberoende av deras storlek, form, sektor eller ursprung.
 - Vidare utgör den behandling, som prima facie avviker från artikel 12.5 TRLIS, absolut ingen selektiv fördel utan syftar till att i skattehänseende jämställa samtliga förvärv av andelar, oberoende av om de är inhemska eller utländska. I tredjeländer föreligger stora hinder som i praktiken gör det omöjligt att genomföra fusioner, som däremot kan genomföras nationellt och i det syftet erkänns avskrivningen av skatten på finansiellt mervärde. Följaktligen utsträcker artikel 12.5 TRLIS helt enkelt den möjligheten till förvärv av andelar i utländska företag, vilken transaktion till sin funktion och genomförbarhet ligger närmast nationella fusioner och därför ingår som en del i det spanska systemets logik och systematik.
 - Kommissionen har felaktigt antagit att det inte föreligger några hinder för att genomföra fusioner med företag i tredjeländ, och har följaktligen utifrån en felaktig referensram avgjort frågan huruvida det föreligger selektivitet, utan att beakta argumenten om skatteneutralitet. Den har i synnerhet fel i sin bedömning av de transaktioner som genomförts i Amerikas förenta stater, Brasilien och Mexiko.
 - Alternativt bör beslutet ogiltigförklaras åtminstone vid övertagande av aktiemajoriteten i företag i tredjeländ, i vilka situationen bör jämföras med nationella fusioner och därmed bör grunda sig på det spanska systemets logik och systematik.
2. Den andra grunden avser en felaktig rättstillämpning vid identifieringen av de stödberättigade.
- Kommissionen borde vidare, även om det fastslås att artikel 12.3 TRLIS innehåller inslag av statligt stöd, vilket inte är fallet, ha gjort en utförlig ekonomisk bedömning i syfte att avgöra vilka personer som omfattades av stödordningen. Sökanden anser att mottagarna av stöd (i form av överpris för förvärv av andelar) utgörs av andelsförsäljarna och inte, såsom kommissionen har påstått, de spanska företag som tillämpat nämnda åtgärd.
3. Den tredje grunden avser åsidosättande av principen om berättigade förväntningar när det gäller det tidsmässiga tillämpningsområdet för regeln om återkrav av stödet.
- För det fall artikel 12.5 TRLIS ska anses utgöra statligt stöd har kommissionen brutit mot unionsdomstolens praxis genom att tidsmässigt begränsa tillämpningen av principen om berättigade förväntningar till offentliggörandet av beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet (21.12.2007) och därmed genom att begära att de transaktioner som genomförts före nämnda datum skulle återkrävas (med undantag för de transaktioner som avser förvärv av majoritetsandelar i Indien och Kina, för vilka principen om berättigade förväntningar har utsträckts att gälla fram till den 21.5.2011, som är datumet för offentliggörandet av det slutliga beslutet, då det i dessa fall är underförstått att det föreligger uttryckliga rättsliga hinder för att kunna genomföra internationella fusioner)
 - Sökanden gör gällande att enligt kommissionens praxis och rättspraxis föregriper inte det formella granskningsförfarandet åtgärdens karaktär, varför det inte kan tjäna som *dies ad quem* (sista dag), utan denna bör under alla omständigheter sammanfalla med dagen för offentliggörandet av det slutliga beslutet i EUT.
 - Dels är de materiella begränsningar som beslutet innebär för den berättigade förväntning som anses ha funnits under perioden från dagen för beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet till dagen för det slutliga beslutet, vilken endast avser förvärv av majoritetsandelar i Kina och Indien, oberättigade. Denna berättigade förväntning bör enligt rättspraxis utvidgas till samtliga transaktioner i alla tredjeländer.

Talan väckt den 29 juli 2011 — Altadis mot kommissionen

(Mål T-400/11)

(2011/C 282/72)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Altadis, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, och M. Muñoz de Juan)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- pröva och bevilja begäran om bevisprövning,
- pröva och bifalla talan om ogiltigförklaring på de anförda grunderna,
- ogiltigförklara artikel 1.1 i beslutet i den mån det i beslutet slås fast att artikel 12.5 i TRLIS innefattar komponenter av statligt stöd när den tillämpas på förvärv av aktieinnehav som innebär förvärv av kontroll,
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 4 i beslutet i den mån anmodan om återkrav avser transaktioner som genomförts innan det slutliga beslut som är föremål för förevarande talan offentliggjordes i Officiella tidningen,
- i tredje hand, ogiltigförklara artikel 1.1 och subsidiärt artikel 4 i beslutet såvitt avser transaktioner i Marocko, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser Kommissionens beslut av den 12 januari 2011 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag nr C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört.

Grunder och huvudargument är desamma som dem som anförts i mål T-429/11, BBVA mot kommissionen.

—————

Överklagande ingett den 27 juli 2011 av Livio Missir Mamachi di Lusignano av den dom som personaldomstolen meddelade den 12 maj 2011 i mål F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano mot kommissionen

(Mål T-401/11 P)

(2011/C 282/73)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Belgien) (ombud: advokaten F. Di Gianni, R. Antonini, G. Coppo och A. Scalini)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 2 maj 2011 i mål F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano mot kommissionen, där personaldomstolen ogiltigförklade Livio Missir Mamachi di Lusignanos talan enligt artikel 236 EG och artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna om ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut av den 3 februari 2009 och om förpliktande för kommissionen att ersätta den ideella och ekonomiska skadan till följd av mordet på Alessandro Missir Mamachi di Lusignano och hans maka,
- förplikta kommissionen att ersätta klaganden och Alessandro Missir Mamachio di Lusignanos arvingar, vilka företräds av den förstnämnde, för den ideella och ekonomiska skada de lidit samt för den ideella skada som offret lidit genom sitt dödsfall.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

1. Första grunden: Personaldomstolen avvisade felaktigt talan om ersättning för den ideella skada som klaganden, Alessandro Missir och hans arvingar lidit.

Till stöd för denna grund hävdar klaganden för det första att personaldomstolen tillämpade den så kallade regeln om överensstämmelse på ett ologiskt, felaktigt och diskriminerande sätt. Enligt denna regel krävs endast att orsak och föremål är desamma i klagomålet i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna som i talan enligt artikel 91 i dessa föreskrifter, inte att så är fallet redan beträffande ansökan enligt artikel 90.1 och klagomålet enligt artikel 90.2. För det andra hävdar klaganden att personaldomstolens tolkning av regeln om överensstämmelse innebär en begränsning av den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel, som garanteras bland annat i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

2. Andra grunden: Personaldomstolen fann felaktigt att kommissionen endast är ansvarig för de orsakade skadorna till 40 procent.

Till stöd för denna grund hävdar klaganden att personaldomstolen gjorde en felaktig bedömning av förhållandet mellan kommissionens rättsstridiga uppträdande och de möjliga konsekvenserna av denna underlåtenhet, eftersom de skada som åsamkats tjänstemannen var en direkt, förutsebar följd av institutionens vårdslösa uppträdande. Klaganden anför vidare att även om skadan skulle anses ha orsakats av flera olika medverkande faktorer, är kommissionen, solidariskt med mördaren, skadeståndsansvarig. Klagandens skadeståndskrav mot kommissionen ska därför bifallas till 100 procent.

3. Tredje grunden: Personaldomstolen fann felaktigt att kommissionen, genom de förmåner som enligt tjänsteföreskrifterna redan har betalats ut till Alessandro Missirs arvingar, fullt ut har ersatt den skada som den är ansvarig för.

Till stöd för denna grund hävdar klaganden att andra förmåner enligt tjänsteföreskrifterna, förutom de enligt artikel 73, mot bakgrund av de principer som kan utläsas ur fast gemenskapsrättslig rättspraxis inte kan ersätta skadestånd, eftersom de avser prestationer som skiljer sig från skadestånd enligt allmän civilrätt avseende såväl grund som villkor och syfte. Eftersom kommissionen således sinte fullt ut har ersatt den skada den är ansvarig för, ska den förpliktas att till klaganden erlägga ett belopp som räcker för att säkerställa full kompensation för den skada som den mördade tjänstemannen och dennes arvingar har lidit.

Talan väckt den 29 juli 2011 — Preparados Alimenticios del Sur mot kommissionen

(Mål T-402/11)

(2011/C 282/74)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Preparados Alimenticios del Sur, SL (Murcia, Spanien)
(ombud: advokaten I. Acero Campos)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet att återförvisa ärendet om ansökan om eftergift till den spanska tullen,
- förplikta kommissionen att besluta angående den ansökan om eftergift som ingetts av Prealisur S.L., som direkt berör den ansökan som ingetts av Zukan S.L.,
- i syfte att kommissionen ska kunna besluta angående nämnda ansökan, förplikta kommissionen att vidta de åtgärder som är nödvändiga — inbegripet åtgärder mot den spanska tullmyndigheten — för att få kännedom om samtliga omständigheter som är nödvändiga för att kunna besluta angående ansökan, bland annat den dokumentation som kommissionen uppger sig ha efterfrågat från den spanska tullen, men denna inte inkommit med, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandens talan avser Europeiska kommissionens beslut av den 29 juni 2011 att återförvisa ärendet avseende ansökan om efter-

gift till den spanska myndigheten, för att denna ska besluta angående sökandens ansökan om eftergift (ärende nr 003-004-005-006-2009 RRPP-J Y REC 04/10), med hänvisning till att kommissionen inte hade tillgång till tillräckliga upplysningar för att själv besluta i ärendet. Den spanska tullmyndigheten hade tidigare överlämnat nämnda ärende till kommissionen, med stöd av artikel 220.2 b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 (EGT L 302, s.1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4)

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av vissa artiklar i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (JO L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1)

— Sökanden hävdar sammanfattningsvis att artiklarna 872 och 873 åsidosatts eftersom kommissionen inte upplyst sökanden om att den avsåg att fatta ett negativt beslut, så att denne kunnat yttra sig angående detta, och för att den inte informerat om att Europeiska kommissionen efterfrågat upplysningar från den spanska myndigheten och den därpå följande förlängningen av tidsfristen för att yttra sig angående ansökan om eftergift.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 220.2 b i tullkodexen, då det i denna bestämmelse inte anges att tullen måste ha agerat aktivt för att den ska anses ha gjort ett misstag — såsom kommissionen hävdar — eftersom ärendet återförvisades på grund av brist på upplysningar till den som begått misstaget, det vill säga ingen annan än den spanska tullen.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av kommissionens arbetsordning, närmare bestämt bilagan till denna, i vilken återfinns regler om god förvaltningssed för Europeiska kommissionens anställda när det gäller deras förhållande till allmänheten

— Sökanden hävdar att det angripna beslutet har åsidosatt de allmänna reglerna om god förvaltningssed, riktlinjerna för god förvaltningssed och rätten att informeras om parternas rättigheter. Enligt sökanden har kommissionen inte heller tillhandahållit någon av de handlingar som efterfrågats, och den har inte heller angett något om detta i det angripna beslutet.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

— Sökanden hävdar sammanfattningsvis att artiklarna 41, 42, 47, 48 och 51 i nämnda stadga åsidosatts.

Talan väckt den 29 juli 2011 — Axa Mediterranean mot Europeiska kommissionen

(Mål T-405/11)

(2011/C 282/75)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Axa Mediterranean Holding, SA (Palma de Mallorca, Spanien) (ombud: advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenbro, R. Calvo Salinero och M. Muñoz de Juan)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- godta den begäran om bevisning som framställts,
- förklara att de grunder för ogiltigförklaring som anges i denna ansökan kan tas upp till prövning samt att talan ska bifallas såvitt avser dessa,
- ogiltigförklara artikel 1.1 i beslutet i den mån det däri fastställs att artikel 12.5 i TRLIS inbegriper statligt stöd,
- i andra hand ogiltigförklara artikel 1.1 i beslutet i den mån det däri fastställs att artikel 12.5 i TRLIS inbegriper statligt stöd när det tillämpas på förvärv av ägarandelar som innebär förvärv av kontroll,
- i tredje hand ogiltigförklara artikel 4 i beslutet i den mån det där anges att återkrav ska ske avseende transaktioner som skett före offentliggörandet i DOUE av det slutliga beslut som är föremål för denna talan,
- i fjärde hand ogiltigförklara artikel 1.1 och i femte hand artikel 4 i beslutet i den mån det däri hänvisas till transaktioner som genomförts i Mexiko och i Turkiet, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan är riktad mot kommissionens beslut K(2010) 9566 av den 12 januari 2011 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag.

Grunder och huvudargument är desamma som dem som åberopats i mål T-399/11, Banco de Santander och Santusa Holding mot kommissionen.

Talan väckt den 29 juli 2011 — Prosegur Compañía de Seguridad mot Europeiska kommissionen

(Mål T-406/11)

(2011/C 282/76)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenbro och M. Muñoz de Juan)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ta upp ansökan om bevisupptagning till sakprövning, och bifalla denna,
- ta upp de framställda yrkandena om ogiltigförklaring, och bifalla dessa,
- ogiltigförklara artikel 1.1 i det angripna beslutet i den del det däri förklaras att vissa delar av artikel 12.5 den omarbetade texten i lagen om bolagsskatt (Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedades) (TRLIS) förklaras utgöra statligt stöd,
- i andra hand, ogiltigförklara artikel 1.1 i den del det fastställs att artikel 12.5 TRLIS innehåller inslag av statligt stöd när den tillämpas på andelsförvärv som förutsätter förvärv av kontroll,
- i tredje hand, ogiltigförklara artikel 4 i den mån regeln om återkrav av stöd tillämpas på transaktioner som genomförts innan det slutliga beslut som är föremål för talan publicerades i *Europeiska unionens officiella tidning*,
- i fjärde hand ogiltigförklara artikel 1.1, alternativt artikel 4, i den del det däri hänvisas till transaktioner utförda i Argentina, Peru och Colombia, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom denna ansökan har talan väckts mot kommissionens beslut (K2010) 9566 av den 12 januari 2011 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag

Grunderna och huvudargumenten är identiska med dem som åberopats inom ramen för mål T-399/11, Banco de Santander och Santusa Holding mot kommissionen

Talan väckt den 26 juli 2011 — SRF mot rådet

(Mål T-407/11)

(2011/C 282/77)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: SRF Ltd (New Delhi, Indien) (ombud: advokaterna F. Graafsma och J. Cornelis)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 469/2011 av den 13 maj 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1292/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av polyetentereftalat (PET-film) med ursprung i Indien (EUT L 129, s. 1, nedan kallad den ifrågasatta förordningen), och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund, nämligen att den ifrågasatta förordningen strider mot artikel 9.6 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ på följande sätt.

1. För det första föreskriver ovannämnda artikel att antidumpningstullen för exportörer eller producenter som har gett sig till känna men som inte omfattats av undersökningen inte ska överstiga den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställts för parterna i stickprovet och att kommissionen vid tillämpningen av denna punkt ska bortse från noll- och minimimarginaler. Genom att ålägga SRF en antidumpningstull på 15,5 procent strider den ifrågasatta förordningen mot denna bestämmelse eftersom den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal för parterna i stickprovet, vars dumpningsmarginaler inte är noll- eller minimimarginaler, är lägre än 15,5 procent.
2. För det andra inför den ifrågasatta förordningen, genom att kräva att en exporterande producent ska begära en interimsoversyn enligt artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 för tillämpningen av artikel 9.6 i en situation där föreliggande nivåer på antidumpningstullen justeras till följd av upphörandet av en samtidig antidumpningsåtgärd, ett villkor i artikel 9.6 som inte återfinns i ordalydelsen i den bestämmelsen, vilket utgör en otillåtlig tolkning av rådet.

⁽¹⁾ EUT L 343, s. 51 (konsoliderad version).

Talan väckt den 28 juli 2011 — Maharishi Foundation Ltd mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-412/11)

(2011/C 282/78)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (ombud: advokaten A. Meijboom)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 24 mars 2011 i ärende R 1293/2010-2, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket TRANSCENDENTAL MEDITATION för varor och tjänster i klasserna 16, 41, 44 och 45
— Varumärkesansökan nr 8246647

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan för vissa av varorna och tjänsterna

Överklagandenämndens beslut: Bifall till överklagandet och återförvisning av ärendet till granskaren för ytterligare handläggning

Grunder: Sökanden har anfört fyra grunder. För det första har sökanden gjort gällande att överklagandenämnden åsidosatte artiklarna 75 och 7.1 a i rådets förordning nr 207/2009 då den inte uttryckligen fattade beslut vad avser artikel 7.1 a i nämnda förordning, men likväl fastställde att varumärket TRANSCENDENTAL MEDITATION är generiskt. För det andra åsidosattes artikel 7.1 b i rådets förordning nr 207/2009 genom att överklagandenämnden felaktigt fastställde att varumärket saknar särskiljningsförmåga. För det tredje har artikel 7.1 c i rådets förordning nr 207/2009 åsidosatts genom att överklagandenämnden felaktigt drog slutsatsen att varumärket utslutande bestod av kännetecken vilka skulle kunna ange egenskaper hos de varor eller tjänster som avses av sökandens ansökan.

För det fjärde anser sökanden att överklagandenämnden åsidosatte artikel 7.3 i rådets förordning nr 207/2009 genom att felaktigt fastställa att varumärket till följd av dess användning inte hade uppnått en särskiljningsförmåga i fråga om de varor eller tjänster för vilka det ansöks om registrering.

Överklagande ingett den 3 augusti 2011 av Carlo De Nicola av den dom som personaldomstolen meddelade den 28 juni 2011 i mål F-49/10, De Nicola mot EIB

(Mål T-418/11 P)

(2011/C 282/79)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (ombud: advokaten L. Isola)

Övrig part i målet: Europeiska investeringsbanken

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra personaldomstolens beslut av den 28 juni 2011 i mål F-49/10, på så sätt att
- beslutet av den 11 maj 2010, som kommunicerats via e-post, ogiltigförklaras i den del EIB nekade till att inleda ett administrativt förfarande och hindrade försöket till en förlikning, genom att tyst avslå begäran om ersättning för utgifter för läkarvård på 3 000 euro,
- EIB förpliktas att dels utge 3 000 euro, som sökanden har lagt ut för en laserbehandling som han föreskrivits och erhållit i Italien, jämte ränta och kompensation för värdeminskning på valutan, dels ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden följande grunder.

A. Angående de faktiska omständigheterna

1. Klaganden gör gällande att personalrätten har missförstått ett av hans yrkanden samt underlåtit att ta ställning till ett annat.
2. Vidare kritiserar den privilegierade ställning som institutionen tilldelas, vilken, återigen, har nöjt sig med att komma med påståenden som personaldomstolen därefter har funnit vara styrkta.

B. Angående yrkandet om ogiltigförklaring

3. Klaganden hade yrkat att beslutet av den 11 maj 2010, som kommunicerats via e-post, ska ogiltigförklaras i den del EIB nekade till att utse en tredje läkare, inte inledde ett förlikningsförfarande enligt artikel 41 i tjänsteföreskrifterna samt nekade till att utge 3 000 euro som ersättning för utgifter som klaganden haft för en laserbehandling som han föreskrivits och erhållit i Italien.
4. Personaldomstolen avvisade den del av talan som rör EIB:s underlåtenhet att utse en tredje läkare, med motiveringen att klaganden borde ha fört klagomål mot ett icke existerande beslut fattat den 24 mars 2008, utan att förklara sambandet mellan det angripna beslutet och det beslut som gått honom emot och utan att närmare ange med stöd av vilka regler yttrandet från EIB:s förtroendeläkare ska betraktas som ett av EIB fattat avslagsbeslut.
5. Klaganden hade gjort gällande att yttrandet i fråga enbart utgör en intern åtgärd som inte går honom emot och som således inte kan överklagas enskilt.

Personaldomstolen har emellertid avvikit från all tidigare rättspraxis samt infört en frist på tre månader inom vilken talan ska väckas mot en intern åtgärd, genom att fastställa att den tidsfrist inom vilken talan ska väckas börjar löpa den dag då personalmedlemmen ger in en ansökan, oberoende av om det föreligger ett beslut och utan kännedom om motiveringen.

6. Klaganden ifrågasätter samtliga regler som upprättats av de offentliga institutionerna, och som personaldomstolen påstår sig tillämpa på EIB, vilken är organiserad som en privat bank och med vars personal banken tecknar privata anställningsavtal. Härav följer att de rättakter som rör personalen inte utgör administrativa rättsakter, inte är ett uttryck för myndighetsutövning, inte utgör förvaltningsrättsliga rättsakter och kan inte presumeras äga giltighet. Personalen kan således inte jämföras med tjänstemän och interna åtgärder, som vidtas på samma sätt som i vilken privat bank som helst, behöver inte omedelbart tillerkännas rättskraft.
7. Klaganden kritiserar även den överklagade domens ologiska motivering i den del det slås fast att han inte kan ha begått ett ursäktligt fel samt att han känt till en rättsakt som enbart hans advokat fått del av.
8. Slutligen görs det gällande att det, enligt alla rättsordningar, är möjligt att när som helst väcka talan mot en ogiltig rättsakt och inte bara inom den korta tidsfrist som gäller för rättsakter som kan ogiltigförklaras.

9. Beträffande förlikningsförfarandet i artikel 41 i tjänsteföreskrifterna gör klaganden gällande att det inte rör sig om ett processuellt krav, och att det således var fel av tribunalen att assimilera det med det administrativa förfarande som tjänstemännen i Europeiska unionen är underkastade, ett administrativt förfarande som är obligatoriskt och som avgränsar omfattningen av domstolens senare prövning.

10. Beträffande kritiken mot bankens beslut att inte inleda ett förlikningsförfarande anser sökanden att personaldomstolens dom är rättsstridig då banken inte har rätt att vägra inleda ett sådant förfarande.

Härav följer dels att det inte finns några giltiga skäl för en sådan vägran, dels att banken, om personalmedlemmen vinner framgång med sin talan, ska åläggas ett större ansvar som innebär att den definitivt ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

11. Vad gäller det tysta beslutet att avslå begäran om ersättning för laserbehandlingen gör Carlo De Nicola gällande att bristen på motivering är ett klart uttryck för maktmissbruk, eftersom ersättning inte lagligen kan vägras annat än i tre fall, medan det faktum att det inte finns någon formell rättsakt utgör en klar nullitet som, som sådan, kan överklagas när som helst.

12. Slutligen anses även den del av domen, i vilken personaldomstolen underlät att ta ställning på grund av att den saknade nödvändiga uppgifter, vara ogiltig.

C. Angående yrkandet om ersättning av rättegångskostnaderna

13. Personaldomstolen har slagit fast att detta yrkande måste avvisas på grund av *litispendens*, trots att det inte finns några regler om *litispendens* i rättegångsreglerna. Personaldomstolen har inte heller förklarat vare sig hur det kan föreligga identitet mellan yrkandena i ett pågående mål i första instans och ett pågående mål i överklagandeinstansen, eller hur och vem som inkommit med de bevis som beslutet grundar sig på.

14. Klaganden anser slutligen att ett bifall till överklagandet och en ändring av den överklagade domen bör föranleda ett nytt beslut om rättegångskostnaderna, inklusive dem som uppkommit i första instans.

Talan väckt den 29 juli 2011 — Ellinika Touristika Akinita mot kommissionen

(Mål T-419/11)

(2011/C 282/80)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Ellinika Touristika Akinita A.E. (Aten, Grekland) (ombud: advokaten N. Fragkakis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ta upp talan i sin helhet till sakprövning,

— ogiltigförklara det angripna beslutet, som kommissionen riktat till Republiken Grekland,

— förplikta kommissionen att återbetala de belopp som direkt eller indirekt kan ha "återkrävs" från sökanden vid verkställigheten av det angripna beslutet, jämte ränta, samt

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden begär genom denna talan ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2011) 3504 slutlig av den 24 maj 2011 om statligt stöd till vissa grekiska kasinon, nr C 16/2010 (f.d. NN 22/2010, f.d. CP 318/2009), om genomförts av Republiken Grekland.

Sökanden anför följande grunder för ogiltigförklaring.

Den första grunden avser oriktig tolkning och tillämpning av artikel 107.1 FEUF och bristande motivering i strid med artikel 296 FEUF. Åtgärden i fråga kan i synnerhet inte anses i) säkerställa att kasinona på Parnes och på Korfu gynnas ekonomiskt med hjälp av statliga medel, ii) vara selektiv till sin art, eller iii) påverka handeln mellan medlemsstaterna och hota att snedvräda konkurrensen.

Den andra grunden avser oriktig tolkning och tillämpning av artikel 14.1 a i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1). I synnerhet anføres därvid i) att återkrav av otillåtet statligt stöd endast kan riktas till dem som faktiskt drar förmån av stödet och ii) att de faktiska förmånstagarna beträffande det aktuella stödet (kasinobesökarna) inte är desamma som de personer som återkravet riktats till (kasinona på Korfu och Parnes och i Thessaloniki), som inte betalade inträdesbiljetter.

Den tredje grunden avser oriktig tolkning och tillämpning av artikel 14.1 b i förordningen. Återkrav av det aktuella stödet strider mot i) principen om skydd för berättigade förväntningar och ii) proportionalitetsprincipen.

Talan väckt den 6 augusti 2011 — Qualitest FZE mot rådet

(Mål T-421/11)

(2011/C 282/81)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Qualitest FZE (Dubai, Förenade Arabemiraten) (ombud: advokaten M. Catrain González samt E. Wright och H. Zhu, barristers)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 503/2011 av den 23 maj 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 136, s. 26) och rådets beslut 2011/299/Gusp av den 23 maj 2011 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT 136, s. 65) i den del de avser sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Svaranden har åsidosatt sin skyldighet enligt artikel 296 FEUF att motivera varför sökanden omfattas av de angripna åtgärderna.
2. Andra grunden: Svaranden har, genom sin underlåtenhet att motivera de angripna åtgärderna, åsidosatt sökandens rätt till försvar, varvid
 - bristen på motivering förhindrar sökanden att på ett ändamålsenligt sätt ange sin inställning till den information eller det material som åberopats mot företaget, och
 - denna underlåtenhet utgör ett väsentligt åsidosättande av svarandens skyldigheter med avseende på de angripna åtgärderna och medför att åtgärderna blir ogiltiga i den del de avser sökanden.
3. Tredje grunden: Svaranden gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fann att sökanden var inblandad i anskaffning av delar till det iranska kärntekniska programmet och att de rättsliga förutsättningarna för att låta sökanden omfattas av de angripna åtgärderna är uppfyllda.

Talan väckt den 4 augusti 2011 — Cementos Molins mot kommissionen

(Mål T-424/11)

(2011/C 282/82)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Cementos Molins, SA (Sant Vicenç dels Horts, Spanien) (ombud: advokaterna C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas och M. López Garrido)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar med stöd av artikel 263 FEUF att tribunalen ska ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 12 januari 2011 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag nr C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört. ⁽¹⁾

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107 FEUF.
 - Sökanden gör gällande att det angripna beslutet strider mot artikel 107 FEUF, eftersom det i beslutet anges att avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag enligt artikel 12.5 i den spanska lagen om företagsbeskattning (Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades) utgör statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden. Enligt sökanden uppfyller den aktuella avskrivningen inte något av rekvisiten skapande av en förmån, påverkan på handeln inom gemenskapen eller selektivitet.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om berättade förväntningar och av motiveringsskyldigheten i samband med principen om berättade förväntningar.
 - Denna grund består av två delar, vilka båda avser den period av berättigade förväntningar som anges i punkterna 2 och 3 i artikel 1 i det angripna beslutet:

- Den andra grundens första del: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar. Sökanden gör gällande att berättigade förväntningar borde skydda alla stödmottagare mot återkrav av stöd fram till dagen för offentliggörande av det angripna beslutet, eftersom offentliggörandet av beslutet att inleda det förfarande som ledde fram till antagandet av det angripna beslutet inte räcker för att rubba de berättigade förväntningar som skapats till följd av kommissionens uttalanden i Europaparlamentet.
 - Den andra grundens andra del: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar och av motiveringsskyldigheten. Sökanden anser att Europeiska kommissionen gjorde fel när den inte inkluderade hela dagen för offentliggörande i EUT av nämnda beslut att inleda förfarandet i perioden för berättigade förväntningar. Av gemenskapslagstiftningen framgår nämligen för det första att den sista dagen i en frist i sin helhet måste anses ingå i fristen. I artikeldelen i det angripna beslutet har nämnda dag för det andra inte inkluderats i perioden av berättigade förväntningar, vilket inte står i överensstämmelse med skälen i beslutet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen i samband med principen om berättigade förväntningar.

— Sökanden gör gällande att det är oproportionerligt att kommissionen kräver att det ska finnas uttryckliga rättsliga hinder för gränsöverskridande rörelseförvärv för att principen om berättigade förväntningar ska tillämpas i det fall som avses i artikel 1.4 i det angripna beslutet.

(¹) EUT L 135, 21.05.2011, s. 1.

Talan väckt den 3 augusti 2011 — Republiken Grekland mot kommissionen

(Mål T-425/11)

(2011/C 282/83)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Grekland (ombud: P. Mylonopoulos och K. Boskovits)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar genom förevarande talan ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2011) 3504 slutligt av den 24 maj 2011 avseende statligt stöd nr C 16/2010 (f.d. NN 22/2010, f.d. CP 318/2009) till vissa grekiska kasinon.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Felaktig tolkning av artikel 107.1 FEUF vad avser begreppet statligt stöd.

Sökanden gör bland annat gällande att svaranden gjorde en felaktig bedömning när den fastslog att den omständigheten att priset på inträdesbiljetten till vissa kasinon nedsatts innebär att dessa kasinon gynnas på statens bekostnad. Dessutom kan de påstådda stödmottagarnas rättsliga och faktiska situation inte likställas med övriga kasinon i Grekland, påverkas inte handeln mellan medlemsstaterna och snedvrids inte heller konkurrensen på den inre marknaden.

2. Andra grunden: Felaktig, bristfällig och motsägelsefull motivering med avseende på definitionen av det statliga stödet.

Sökanden gör bland annat gällande att motiveringen är motsägelsefull genom att det förutsätts att den omständigheten att priset på inträdesbiljetten nedsatts innebär att antalet kunder hos det ifrågavarande kasinot ökar. Samtidigt anser inte svaranden att statens inkomster ökar genom att antalet kunder ökar. Motiveringen är dessutom bristfällig med avseende på de fördelar som påstås föreligga och inverkan på handeln mellan medlemsstaterna. Därutöver är bedömningen uppenbart oriktig med avseende på åtgärdens selektiva karaktär.

3. Tredje grunden: Återkrav av det statliga stödet är oförenligt med artikel 14 i rådets förordning nr 659/99/EG (¹)

— Sökanden gör bland annat gällande att beslutet om återkrav inte avser de verkliga stödmottagarna, det vill säga kasinokunderna som betalar ett lägre pris för inträdesbiljetterna. Dessutom är återkravet oförenligt med den allmänna principen om berättigade förväntningar mot bakgrund av fast rättspraxis från Symvoulio tis Epikrateias (Högsta förvaltningsdomstolen — Grekland) och svarandens agerande. Återkravet strider även mot proportionalitetsprincipen genom att det innebär att det ställs oproportionerligt och oberättigat höga krav på de påstådda stödmottagarna och att konkurrenskraften hos de kasinon som tillämpar ett biljettpris på 12 euro förstärks.

4. Fjärde grunden: Svaranden har gjort en felaktig beräkning av de belopp som ska återkrävas.

— Sökanden gör gällande att svaranden inte närmare har kunnat fastställa vilka fördelar som stödmottagarna ska ha fått och att svaranden inte har beaktat inverkan som det lägre biljettpriset har haft eller skulle kunna ha haft på efterfrågan.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1)

Talan väckt den 1 augusti 2011 — Maharishi Foundation mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-426/11)

(2011/C 282/84)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (ombud: advokaten A. Meijboom)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 6 april 2011 i ärende R 1294/2010-2, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket MÉDITATION TRANSCENDANTALE för varor och tjänster i klasserna 16, 35, 41, 44 och 45 — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 8246704.

Granskarens beslut: Avslag på ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke för en del av varorna och tjänsterna.

Överklagandenämndens beslut: Bifall till överklagandet och återförvisande av ärendet till granskningsenheten för vidare handläggning.

Grunder: Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande fyra grunder:

i) Åsidosättande av artiklarna 75 och 7.1 a i rådets förordning nr 207/2009, eftersom överklagandenämnden inte uttryck-

ligen tog beslut avseende artikel 7.1 a i förordningen om gemenskapsvarumärken, men gjorde ändå bedömningen att varumärket MÉDITATION TRANSCENDANTALE är genriskt.

ii) Åsidosättande av artikel 7.1 b i rådets förordning nr 207/2009, eftersom överklagandenämnden felaktigt bedömde att varumärket saknar särskiljningsförmåga.

iii) Åsidosättande av artikel 7.1 c i rådets förordning nr 207/2009, eftersom överklagandenämnden felaktigt bedömde att varumärket endast består av upplysningar vilka i handeln visar arten, hos de varor eller tjänster som sökanden ansökte om registrering av varumärket för,

iv) Åsidosättande av artikel 7.3 i rådets förordning nr 207/2009, eftersom överklagandenämnden felaktigt bedömde att varumärket till följd av dess användning inte har uppnått en särskiljningsförmåga i fråga om de varor eller tjänster för vilka det ansöks om registrering.

Talan väckt den 4 augusti 2011 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria mot kommissionen

(Mål T-429/11)

(2011/C 282/85)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (Bilbao, Spanien) (ombud: advokaterna J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller och J. Domínguez Pérez)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara artikel 1.1 i beslutet,

— i andra hand, ogiltigförklara artikel 1.4 och 1.5 i beslutet,

— i tredje hand, ogiltigförklara artikel 4 i beslutet eller ändra dess räckvidd i vederbörlig mån, och

— förplikta kommissionen att ersätta kostnaderna för förfarandet.

Grunder och huvudargument

Talan avser artikel 1.1 i kommissionens beslut av den 12 januari 2011 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag nr C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (nedan kallat beslutet).

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden avser åsidosättande av artiklarna 107 FEUF och 108 FEUF, eftersom det i beslutet slås fast att artikel 12.5 i den spanska konsoliderade lagen om skatt på juridiska personer (Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades) (nedan kallad TRLIS) utgör statligt stöd i den mån den tillåter avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i företag utanför unionen.
2. Andra grunden avser felaktig rättstillämpning och förfarandefel, eftersom det i beslutet slås fast att det räcker att tillämpningen av en åtgärd leder till vissa omständigheter som innebär att det föreligger statligt stöd för att det ska kunna slås fast att åtgärden utgör statligt stöd.
3. Tredje grunden avser åsidosättande av proportionalitetsprincipen, eftersom det i beslutet slås fast att i) åtgärden är ett rättstridigt stöd i sin helhet även med avseende på länder som Kina eller Indien och andra länder beträffande vilka det har styrkts eller det kan styrkas att det finns uttryckliga rättsliga hinder för gränsöverskridande företagsförvärv och att ii) åtgärden är ett statligt stöd som i sin helhet är oförenligt med den inre marknaden, även vad gäller möjligheten till avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av majoritetsandelar i företag i länder utanför unionen.
4. Fjärde grunden avser åsidosättande av principen om berättigade förväntningar och likabehandlingsprincipen, eftersom kommissionen har gjort avsteg från riktlinjerna om direkt beskattning och från sin administrativa praxis.
5. Femte grunden avser åsidosättande av principen om god förvaltningssed, eftersom kommissionen inte kontrollerade den exakta omfattningen av de praktiska hindren för utomgemenskapliga företagsförvärv.
6. Sjätte grunden avser felaktig rättstillämpning och felbedömningar i förhållande till de berättigade förväntningar som erkänns i beslutet.
7. Sjunde grunden avser bristande motivering i beslutet.

Talan väckt den 4 augusti 2011 — Telefónica mot kommissionen

(Mål T-430/11)

(2011/C 282/86)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Telefónica, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller och J. Domínguez Pérez)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1.1 i beslutet,
- i andra hand, delvis ogiltigförklara artikel 1.4 och 1.5 i beslutet,
- i tredje hand, ogiltigförklara artikel 4 i beslutet eller ändra dess räckvidd i vederbörlig mån, och
- förplikta kommissionen att ersätta kostnaderna för förfarandet.

Grunder och huvudargument

Talan avser kommissionens beslut av den 12 januari 2011 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag nr C 45/2007 (f.d. NN 51/2007, f.d. CP 9/2007) som Spanien har genomfört.

Grunder och huvudargument är desamma som dem som anförts i mål T-429/11, BBVA mot kommissionen.

Talan väckt den 4 augusti 2011 — Iberdrola mot kommissionen

(Mål T-431/11)

(2011/C 282/87)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Iberdrola, SA (Bilbao, Spanien) (ombud: advokaterna J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller och J. Domínguez Pérez)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1.1 i beslutet,
- i andra hand, delvis ogiltigförklara artikel 1.4 och 1.5 i beslutet,
- i tredje hand, ogiltigförklara artikel 4 i beslutet, eller på motsvarande sätt ändra dess omfattning, samt
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga kostnader i förfarandet.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan är riktad mot kommissionens beslut av den 12 januari 2011 i ärende nr C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07), om den avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag som Spanien har genomfört.

Grunder och huvudargument är desamma som dem som åberopats i mål T-429/11 BBVA mot kommissionen.

Talan väckt den 3 augusti 2011 — Europäisch-Iranische Handelsbank mot rådet

(Mål T-434/11)

(2011/C 282/88)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (Hamburg, Tyskland) (ombud: S. Gadhia och S. Ashley, Solicitors, advokaten H. Hohmann, D. Wyatt, Queen's Counsel, och R. Blakeley, Barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara punkt 1 i tabell B i bilaga I till rådets beslut 2011/299/Gusp ⁽¹⁾, i den del den rör sökanden,

— ogiltigförklara punkt 1 i tabell B i bilaga I till rådets genomförandeförordning (EU) nr 503/2011 ⁽²⁾, i den del den rör sökanden,

— förklara artikel 20.1 b i rådets beslut 2010/413/Gusp ⁽³⁾ icke tillämplig på sökanden,

— förklara artikel 16.2 i rådets förordning (EU) nr 961/2010 ⁽⁴⁾ icke tillämplig på sökanden, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden avser att rådet åsidosatte de processuella kraven eftersom den

— inte gav en lämplig, tydlig och tillräcklig motivering, och

— inte iakttog rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolskydd.

2. Andra grunden avser att rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fastställde huruvida kriterierna för att låta sökandens omfattas av de omtvistade åtgärderna var uppfyllda, eftersom de transaktioner som ligger till grund för beslutet att ta upp sökanden i förteckningen antingen godkändes eller utfördes i enlighet med den behöriga nationella myndighetens (den tyska centralbanken) praxis och riktlinjer.

3. Tredje grunden avser att rådet åsidosatte sökandens berättigade förväntningar om att den inte skulle omfattas av restriktiva åtgärder till följd av ett beteende som godkänts av den behöriga nationella myndigheten. Alternativt har rätts-säkerhetsprincipen och sökandens rätt till en god förvaltnings- åsidosatts genom att låta sökanden omfattas av sanktionsåtgärder under sådana omständigheter.

4. Fjärde grunden avser att den omständigheten att sökanden tagits upp i förteckningen åsidosätter sökandens äganderätt och/eller sökandens rätt att utöva verksamhet och utgör ett uppenbart åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

5. Femte grunden avser att om det bemyndigande som svaranden tycks ha agerat utefter är bindande, är det rättsstridigt då det strider mot proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2011/299/Gusp av den 23 maj 2011 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 136, s. 65).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 503/2011 av den 23 maj 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 136, s. 26).

⁽³⁾ Rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam standpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, s. 1).

Tribunalens beslut av den 14 juli 2011 — Apotheke DocMorris mot KHIM

(Mål T-173/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/89)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 179 3.7.2010.

Tribunalens beslut av den 14 juli 2011 — Apotheke DocMorris mot Harmoniseringsbyrån (Återgivning av ett grönt och vitt kors)

(Mål T-196/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/90)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 179 3.7.2010.

Tribunalens beslut av den 12 juli 2011 — SNCF mot harmoniseringsbyrån — Infotrafic (infotrafic)

(Mål T-491/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/91)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 13, 15.1.2011

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 5 juli 2011 — V mot parlamentet(Mål F-46/09) ⁽¹⁾

(Personalmål — Kontraktsanställd — Anställningsvillkor — Fysisk lämplighet — Läkarundersökning som är ett villkor för anställning — Skydd för enskilda personer med avseende på behandlingen av personuppgifter — Medicinsk sekretess — Överföring av medicinska uppgifter mellan institutionerna — Rätten till respekt för privatliv)

(2011/C 282/92)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: V (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna É. Boigelot och S. Woog)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: K. Zejdová och S. Seyr)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Europeiska datatillsynsmannen (ombud: M. V. Pérez Asinari och H. Kranenborg)

Saken

Dels talan om ogiltigförklaring av det medicinska utlåtandet om fysisk olämplighet av den 18 december 2008, dels talan om ogiltigförklaring av beslutet att återkalla det anställningserbjudande som sökanden dessförinnan fått.

Domslut

1. Beslutet av den 19 december 2008, genom vilket Europaparlamentet återkallade sitt tidigare anställningserbjudande till V, ogiltigförklaras.
2. Europaparlamentet förpliktas utge 25 000 euro till V.
3. Talan ogillas i övrigt.
4. Europaparlamentet ska, förutom sina egna rättegångskostnader, också bära sökandens rättegångskostnader.
5. Europeiska datatillsynsmannen, intervenerande part, bär sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 11, s. 40, 16.1.2010.

Personaldomstolens dom av den 20 juli 2011 — Gozi mot kommissionen(Mål F-116/10) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Biståndsskyldighet — Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna — Ersättning för advokatkostnader uppkomna under ett brottmålsförfarande i en nationell domstol)

(2011/C 282/93)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Sandro Gozi (Rom, Italien) (ombud: advokaten G. Pas-salacqua)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och J. Baquero Cruz)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att avslå en ansökan om ersättning för rättegångskostnader som sökanden haft i ett brottmålsförfarande inför en domstol i en medlemsstat.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Sandro Gozi ska bära samtliga rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 55, av den 19.2.2011, s. 38.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 5 juli 2011 — Coedo Suárez mot rådet(Mål F-73/10) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Skadeståndstalan — Tyst avslag av begäran om ersättning, följt av ett uttryckligt beslut om avslag av nämnda begäran — Föregående klagomål angående det tysta avslaget har anförts för sent — Avvisning)

(2011/C 282/94)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Angel Coedo Suárez (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues, A. Blot och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: K. Zieleśkiewicz och M. Bauer)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av rådets beslut att avslå sökandens begäran om dels skadestånd dels ersättning för den materiella och ideella skada sökanden lidit.

Avgörande

1. *Talan avvisas.*
2. *Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 301, 6.11.2010, s. 63.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 5 juli 2011 — Alari mot parlamentet

(Mål F-38/11) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet år 2009 — Övergång mellan institutioner under det befordringsförfarande i vilket tjänstemannen skulle ha befordrats vid sin ursprungliga institution — Behörig institution för att besluta om befordran för den tjänsteman som har övergått till en ny institution)

(2011/C 282/95)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Gianluigi Alari (Bertrange, Luxemburg) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: S. Alves och M. Ecker)

Saken

Ansökan om ogiltigförklaring av beslutet att inte befordra sökanden vid befordringsförfarandet år 2009

Avgörande

1. *Talan ogillas, eftersom det är uppenbart att det är ogrundat.*
2. *Europaparlamentet ska bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 179, 18.6.2011, s. 22.

Talan väckt den 19 juli 2011 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-41/11)

(2011/C 282/96)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av OLAF:s generaldirektörs beslut att avslå sökandens ansökan om förlängning av hans anställningsavtal som tillfälligt anställd i den mening som avses i artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara OLAF:s generaldirektörs beslut av den 11 februari 2011 att avslå sökandens ansökan om förlängning av hans anställningsavtal som tillfälligt anställd i den mening som avses i artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 12 juli 2011 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-66/11)

(2011/C 282/97)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Rodrigues, A. Blot och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslut fattat av ordföranden i uttagningskommittén för uttagningsprovet EPSO/AST/111/10 (AST 1) om att neka sökanden tillträde till utvärderingstesten.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— i första hand

— ogiltigförklara det beslut som antogs den 7 april 2011 om att neka sökanden rätten till tillträde till utvärderingstesten inom ramen för uttagningsprovet EPSO/AST/111/10 — Sekreterare (AST 1),

- följaktligen slå fast att sökanden ska återinträda i rekryteringsförfarandet för nämnda uttagningsprov, vid behov genom att nya utvärderingstest anordnas,
- i andra hand, för det fall det första yrkandet trots allt inte skulle bifallas, förplikta svaranden att betala ett belopp som provisoriskt och i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) fastställs till 20 000 euro, som ersättning för materiell skada, jämte dröjsmålsränta enligt lag från den dag dom meddelas,
- under alla förhållanden, förplikta svaranden att betala ett belopp som provisoriskt och i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) fastställs till 20 000 euro, som ersättning för ideell skada, jämte dröjsmålsränta enligt lag från den dag dom meddelas,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 15 juli 2011 — ZZ mot kommissionen**(Mål F-68/11)**

(2011/C 282/98)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Rodrigues, A. Blot och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut att säga upp sökandens avtal om tillsvidareanställning

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som tillsättningsmyndigheten vid kommissionen fattade den 30 september 2010 att säga upp sökandens avtal om tillsvidareanställning, och
- i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 14 april 2011 att avslå sökandens klagomål enligt artikel 90.2 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska unionen, inlämnat den 23 december 2010
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 20 juli 2011 — ZZ mot revisionsrätten**(Mål F-69/11)**

(2011/C 282/99)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska revisionsrätten

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av revisionsrättens beslut att inte utse sökanden till chef för personalavdelningen och istället tillsätta denna tjänst med en annan kandidat.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara revisionsrättens beslut att utse någon annan till chef för personalavdelningen och att inte erbjuda tjänsten till sökanden,
- vid behov, ogiltigförklara beslutet att avslå sökandens klagomål,
- förplikta revisionsrätten att ersätta den materiella skada som sökanden har lidit, vilken består av förlorade ekonomiska rättigheter knutna till de angripna besluten (inbegripet både de som avser karriären och de som avser pensionsrättigheter), och följaktligen att betala dessa rättigheter från och med den 1 januari 2001,
- förplikta revisionsrätten att betala en euro som symbolisk ersättning för den ideella skadan, och
- förplikta revisionsrätten att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 21 juli 2011 — ZZ mot kommissionen**(Mål F-70/11)**

(2011/C 282/100)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten F. Frabetti)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av sökandens utvärderingsrapport för perioden 1 januari 2008–31 december 2008.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara sökandens utvärderingsrapport för perioden 1 januari 2008–31 december 2008, och närmare bestämt den del av rapporten som upprättats av Eurostat för samma period, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 25 juli 2011 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-73/11)

(2011/C 282/101)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz och A. Blot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att inte kalla sökanden till förfarandet vid utvärderingscentrumet inom ramen för allmänt uttagningsprov EPSO/AD/181/10.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som Europeiska rekryteringsbyrån (nedan kallad Epsa) fattade den 20 augusti 2010 och den 15 september 2010, i vilket sökanden underrättades om att han inte kallades till förfarandet vid utvärderingscentrumet inom ramen för allmänt uttagningsprov EPSO/AD/181/10 (nedan kallat det ifrågasatta beslutet),
- samt, i den mån det behövs, ogiltigförklara Epsas beslut av den 15 april 2011, i vilket sökandens klagomål av den 10 november 2010 mot ovannämnda beslut avlogs (nedan kallat avslagsbeslutet),
- följaktligen slå fast att sökanden ska återinträda i urvalsförfarandet, vid behov genom att nya test anordnas,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Personaldomstolens beslut av den 19 juli 2011 — Putterie mot Kommissionen

(Mål F-31/07) ⁽¹⁾

(2011/C 282/102)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 117 26/05/07 s.38

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV